Bibliotecă Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 313 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 8 aprilie 1955

Să asigurăm o recapitulare temeinică a cunoștințelor

Școlile de pe întinsul patriei noastre au intrat în ultimul pătrar, într-o etapă plină de răspundere a muncii lor. În curînd va fi terminată predarea cunoștințelor prevăzute în programă; începe pregătirea elevilor în vederea încheierii anului școlar.

Munca ultimului pătrar ridică în fața școlilor și a organelor învățămîntului probleme dificile și complexe, determinate de faptul că toate eforturile elevilor trebuie îndreptate acum înspre o cît mai temeinică recapitulare a materiei — mijlocul principal de pregătire în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

În ultimii ani, școlile noastre au dobîndit o experiență valoroasă în ceea ce privește organizarea muncii de pregătire a încheierii anului școlar. De exemplu, colectivul pedagogic al școlii medii din comuna Fierbinți, raionul Snagov, a manifestat în anul trecut o grijă deosebită pentru întocmirea planurilor de recapitulare în vederea examenelor. O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii în ultimul pătrar a adus-o colțul pedagogic al școlii, unde s-au organizat consultații pentru cadrele tinere, au fost expuse cele mai bune planuri de recapitulare, precum și un bogat material didactic pentru lecțiile de generalizare: scheme, planșe etc.

Începînd de pe acum pregătirile pentru examenele din anul acesta, colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, raionul Tîrgu Frumos, acordă o mare atenție ridicării nivelului de pregătire a elevilor. Într-o ședință a consiliului pedagogic s-au analizat rezultatele muncii din primele trei pătrare și s-au luat hotărîri în legătură cu organizarea recapitulării materiei. În laboratorul școlii se repetă o serie de experiențe pentru întărirea priceperii elevilor de a-și aplica cunoștințele în practică.

S-a îmbunătățit, de asemenea, activitatea desfășurată de organele învățămîntului pentru îndrumarea pedagogilor în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Astfel, secția de învățămînt a raionului Lăpuș se preocupă de îmbunătățirea alcătuirii planurilor calendaristice pentru ultimul pătrar. Cercul pedagogic al directorilor din raionul Cîmpina și-a planificat, pentru această perioadă, organizarea unei conferințe privitoare la sarcinile directorului în munca de pregătire a examenelor, precum și a unei lecții deschise de recapitulare la școala mixtă de 7 ani din Breaza.

Experiența pozitivă în privința muncii de pregătire a examenelor n-a devenit însă un bun al tuturor școlilor și al tuturor organelor de învățămînt. Există încă în această privință multe lipsuri și greșeli serioase.

Una dintre cele mai însemnate din aceste lipsuri o constituie caracterul pasiv, adeseori mecanic al lecțiilor de recapitulare. Mai sînt încă mulți pedagogi care socotesc că aceste lecții nu prezintă nimic nou, nimic dificil. Ca atare, ei nici nu-și întocmesc planuri amănunțite pentru fiecare lecție de recapitulare. Pe baza unei simple repartizări pe ore a capitolelor cursului, ei spun la lecțiile de recapitulare — pe scurt și adesea fără să selecționeze problemele în raport cu însemnătatea lor — ceea ce au mai spus și altădată, la lecțiile curente. O astfel de recapitulare uniformă a materiei nu poate duce însă în nici un caz la aprofundarea cunoștințelor, la consolidarea lor, la stabilirea legăturilor între problemele studiate anterior.

Este necesar ca acest sistem nejust de muncă să fie înlăturat. Organizînd din timp munca de pregătire a încheierii anului școlar, pedagogii trebuie să alcătuiască astfel de planuri de recapitulare, încît materia studiată în decursul primelor pătrare să fie repartizată cu multă chibzuială pe lecții — nu la întîmplare, ci așa încît să ducă la sublinierea problemelor principale, esențiale ale cursului. Fiecare lecție de recapitulare trebuie să contribuie la fixarea cunoștințelor, la legarea acestora într-un sistem închegat, la înțelegerea mai adîncă a problemelor, la descoperirea legăturilor între acestea. O asemenea înțelegere a problemelor nu se putea realiza în cursul anului, cînd se studia lecție cu lecție. De aceea, acest lucru trebuie făcut neapărat acum. Astfel, repetarea nu va mai fi o reluare mecanică a cunoștințelor studiate, ci o activitate creatoare, care va lărgi și adînci pregătirea elevilor. Lecțiile recapitulative ținute de învățători și profesori trebuie ilustrate cu fapte și exemple noi care, pe lîngă că stîrnesc interesul elevilor față de capitolul studiat, înlăturînd repetarea uniformă, îi ajută în același timp să-și clarifice problemele, să descopere noi laturi ale acestora.

La examenul de botanică ținut în anul trecut la clasa a VI-a a școlii elementare din Șercăița, raionul Făgăraș, majoritatea elevilor au dovedit o totală nepricepere în aplicarea cunoștințelor. Deși chiar în comuna Șercăița se foloseau îngrășăminte chimice, elevii nu le cunoșteau, nu știau că înșiși părinții lor le foloseau și pentru ce. Aceste rezultate nemulțumitoare s-au datorat lipsei de grijă a profesorului pentru folosirea materialului didactic, pentru organizarea lucrărilor practice și a excursiilor, pentru legarea activității din școală de producția agricolă. Nici perioada recapitulării materiei n-a fost folosită pentru remedierea acestor lipsuri.

Cadrele didactice trebuie să înlăture în acest an caracterul abstract, teoretic al lecțiilor de recapitulare. O astfel de repetare îi împinge pe elevi să învețe pe de rost, nu-i ajută să aplice în practică cunoștințele lor, ci dimpotrivă, îi rupe de problemele vieții, ale producției. Este necesar să se asigure, în procesul recapitulării, folosirea largă atît a materialului intuitiv, cît și a tuturor formelor de activitate care duc la întărirea priceperii elevilor de a-și aplica cunoștințele în practică.

Acordînd cea mai mare însemnătate bunei organizări a muncii lor directe cu elevii — lecțiilor, lucrărilor practice, consultațiilor etc. — pedagogii trebuie să țină seama în același timp de faptul că baza muncii de recapitulare o constituie studiul individual al elevilor. Pornind de la acest principiu just, mulți învățători și profesori fac totuși o serie de greșeli care duc, în cele din urmă, la insuccesul elevilor lor la examene. Principala greșală în această privință constă în faptul că elevii sînt lăsați să se descurce singuri. Li se arată ce trebuie să recapituleze, dar nu li se arată cum să facă acest lucru. Pe lîngă faptul că un astfel de sistem de recapitulare face ca mai toată greutatea muncii să cadă pe umerii elevilor — cel mai adesea lipsiți de priceperea de a alege esențialul din mulțimea paginilor pe care trebuie să le repete — el poate duce cel mult la memorarea mecanică a unor definiții și reguli. Tocmai de aceea una dintre principalele griji ale pedagogului trebuie să fie îndrumarea elevilor în ceea ce privește organizarea studiului lor individual. Trebuie să li se arate elevilor cum să-și întocmească planul de recapitulare la fiecare materie — să li se indice, în primul rînd, problemele principale care trebuie repetate și să li se atragă atenția asupra amănuntelor care pot fi înlăturate. De asemenea, este necesar să li se arate ce definiții să memoreze, ce exerciții sau probleme să rezolve, ce formule să demonstreze.

O mare însemnătate o are alegerea chibzuită a temelor pentru acasă în această perioadă. Fac o mare greșală acei pedagogi care abuzează acum de astfel de teme, socotind că în felul acesta se consolidează cunoștințele elevilor. În realitate, supraîncărcarea cu teme duce la obosirea elevilor, la descurajarea lor și, pînă la urmă, la neînsușirea cunoștințelor. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie să li se dea elevilor nici un fel de teme. Este însă important ca în indicarea temelor să se țină seama de faptul că elevii au de învățat acum mai mult decît în decursul anului și să nu li se ceară lucrări inutile. Este bine, îndeosebi, să li se dea elevilor teme individuale — fiecăruia în raport cu situația lui personală la obiectul respectiv, așa încît să poată fi înlăturate golurile în cunoștințe, care nu sînt aceleași la toți elevii.

Prinși de activitatea ultimelor săptămîni ale anului școlar, cu gîndul numai la pregătirea examenelor, directorii școlilor, diriginții, profesorii neglijează adesea o latură deosebit de însemnată a muncii lor, și anume activitatea educativă în mijlocul elevilor, deși această activitate constituie ea însăși una dintre condițiile hotărîtoare ale succesului la examen. Adesea se neglijează tocmai acum, cînd este deosebit de necesară, munca pentru întărirea simțului de răspundere al elevilor față de învățătură, stimularea interesului lor pentru cunoștințe. De aceea elevii muncesc de multe ori în silă, fără însuflețire.

În munca educativă din ultimul pătrar pedagogii trebuie să se bizuie și mai mult pe ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Prin forme specifice lor, aceste organizații aduc o contribuție dintre cele mai însemnate în mobilizarea elevilor la învățătură. De asemenea, acum trebuie să se strîngă mai mult legăturile școlii cu părinții, menite să creeze elevilor condiții cît mai bune de muncă în familie.

Consiliul pedagogic al școlii trebuie să îmbrățișeze toate aceste probleme, să asigure un ritm susținut de muncă al cadrelor didactice și al elevilor, să vegheze la îndeplinirea justă a tuturor sarcinilor.

Perioada de pregătire a încheierii anului școlar cere din partea învățătorilor și profesorilor o muncă variată, chibzuită pînă în cele mai mici amănunte. De aceea, ei au nevoie în special acum de ajutorul metodic al inspectorilor, al cabinetelor pedagogice. Acestea însă nu le acordă întotdeauna un astfel de ajutor. Mulți inspectori se mulțumesc doar să constate dacă au fost întocmite planuri de recapitulare, dacă s-a terminat la timp predarea materiei prevăzute în programă, să dea sarcini în această privință — și atît. Ei trec însă cu vederea asemenea probleme importante cum sînt organizarea lucrărilor practice și a excursiilor, îndrumarea studiului individual al elevilor, desfășurarea muncii educative etc. Este necesar ca secțiile de învățămînt să nu se oprească numai la aspectele organizatorice ale pregătirii examenelor, ci să acorde ajutor metodic pedagogilor, să-i sprijine efectiv în îndeplinirea sarcinilor complexe care le stau acum în față.

În școlile noastre există condițiile necesare pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar. Depinde de fiecare învățător și profesor în parte, de fiecare diriginte și director, de fiecare secție de învățămînt ca aceste condiții să fie valorificate din plin, ca acest an școlar să marcheze un nou succes în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice, pentru educarea lor în spiritul comunismului.

Ședința plenară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

La 6 aprilie a.c. a avut loc, în sala clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București, ședința plenară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

La ordinea de zi a plenarei au fost următoarele probleme: Măsurile ce trebuie luate de organele sindicale din învățămînt pentru asigurarea încheierii cu rezultate bune a anului școlar, organizarea activității și odihnei pe timpul verii a cadrelor didactice, studenților și elevilor, pregătirea deschiderii viitorului an școlar; prezentarea executării bugetului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și al asigurărilor sociale pe 1954 și aprobarea bugetului pe 1955 etc.

La plenară au participat acad. prof. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, M. Gherman, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, N. Dinulescu, prim locțiitor al ministrului Învățămîntului, T. Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, numeroși activiști sindicali, conducători ai instituțiilor de învățămînt etc.

Plenara a adoptat hotărîri care vor contribui la îmbunătățirea muncii în învățămîntul nostru de toate gradele.

În cinstea zilei de 1 Mai

S-a lichidat neștiința de carte în comună

În comuna Ciriiți, raionul Ilia, a fost lichidată neștiința de carte.

Muncind cu pricepere și dragoste, sub îndrumarea organizației de partid, cei cinci pedagogi din comună au alfabetizat numai în ultimii trei ani peste 300 de țărani muncitori. În anul școlar trecut a fost lichidat analfabetismul în două din satele comunei Ciriiți — Popești și Almașul Sec.

Acum, după examenele de alfabetizare din anul acesta, toți locuitorii din comună sînt știutori de carte.

În munca lor, învățătorii și profesorii au primit un sprijin însemnat din partea sfatului popular comunal și a organizațiilor de masă.

V. LUPU

Alături de întreg poporul muncitor, cadrele didactice din toate școlile patriei își intensifică eforturile în muncă pentru a întîmpina cu cinste ziua de 1 Mai. În preajma sărbătorii internaționale a celor ce muncesc, învățătorii și profesorii luptă cu hotărîre sporită pentru a transmite elevilor cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, pentru a răspîndi în rîndurile maselor de țărani muncitori cunoștințele agrotehnice înaintate, pentru a lichida analfabetismul din țara noastră.

Pentru legarea teoriei de practică

Un rol deosebit de important pentru realizarea legăturii între teorie și practică au excursiile de studii. La institutul de mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroșani se folosește din plin acest mijloc. Sub îndrumarea profesorului Ioan Sălăjeanu, studenții anului II al Facultății de exploatare a zăcămintelor miniere de la acest institut au făcut de curînd o excursie de studii la minele de lignit din regiunile Pitești și Ploești. Cu acest prilej studenții au vizitat minele din bazinele carbonifere Schitu Golești, Doicești și Filipeștii de Pădure. Ei au avut totodată posibilitatea să cunoască succesele pe care le obțin muncitorii mineri, precum și progresele deosebite realizate în mecanizarea extracției și transportului în minele de lignit.

I. RĂDUCU
corespondent

O școală nouă pentru copiii țăranilor muncitori

Vechiul local al școlii din comuna Nuniscioara, raionul Turnu Severin, devenise neîncăpător pentru numărul tot mai mare de copii ai țăranilor muncitori care învață aici, și necorespunzător pentru cerințele mereu crescînde ale muncii instructiv-educative. De aceea, antrenați de către cadrele didactice ale școlii, cetățenii din sat sprijină activ construirea unui nou local de școală prin autoimpunere. Noua clădire va cuprinde patru săli mari de clasă, o cancelarie, o cameră a pionierilor și alte încăperi.

Pentru ridicarea ei au fost adunate pînă acum peste 50.000 bucăți de cărămidă, lemnăria necesară și două vagoane de var, țiglă și fier. Țăranii muncitori contribuie prin muncă voluntară la înălțarea grabnică a noii construcții.

IULIAN STIUCA
corespondent voluntar
Turnu Severin

Tinerii pomicultori

La școala de 7 ani din comuna Bulzești, raionul Oltețu, se cultivă pe parcela experimentală, în afara diferitor plante legumicole și cerealiere, și o serie de pomi fructiferi.

Sub îndrumarea profesorului lor de științe naturale, pionierii și elevii școlii de 7 ani din comuna Bulzești au sădit în jurul școlii lor 18 puieți de meri, peri, cireși etc. iar pe parcela experimentală au făcut 48 gropi în care de asemenea au plantat diferite varietăți de pomi fructiferi.

La cererea pionierilor și școlarilor de a intra în rîndurile tinerilor pomicultori, profesorul de științe naturale a dat în grija fiecărui elev cîte patru pomi.

Ținînd seama de faptul că comuna Bulzești este situată într-o regiune deluroasă pomicolă, cadrele didactice din comună au popularizat importanța pomiculturii și în rîndurile țăranilor muncitori. Cu prilejul diferitelor adunări organizate la căminul cultural, ei au arătat țăranilor muncitori importanța sădirii pomilor fructiferi, în special a merilor, perilor, caișilor, piersicilor, vișinilor și cireșilor.

Studenți străini care învață în țara noastră în vizită la Palatul Pionierilor.

Lecții pentru părinți

Școala de 7 ani nr. 6 din Turnu Severin lupta la începutul anului cu mari greutăți. Mulți elevi aveau un nivel scăzut de cunoștințe, manifestau delăsare în munca școlară; frecvența era slabă, manifestările de indisciplină erau tot mai numeroase. Pedagogii școlii au înțeles că vor reuși să schimbe lucrurile în bine numai dacă îi vor avea alături de ei și pe părinții elevilor.

Pentru ca părinții să dea un sprijin efectiv școlii trebuiau însă îndrumați. De aceea școala și-a propus să desfășoare mai larg propaganda pedagogică în rîndurile lor.

Colectivul școlii a pornit hotărît să îndeplinească această sarcină, de care depindea în mare măsură îmbunătățirea muncii din școală. S-a inițiat un curs pentru părinți. În acest scop s-a creat un colectiv de lectori, format din cîțiva învățători și profesori și medicul școlii. Colectivul a trecut de îndată la întocmirea planului lecțiilor ce urmau să fie prezentate părinților. Temele au fost stabilite ținînd seama de condițiile specifice de muncă ale școlii, acțiunea de îndrumare a părinților avînd scopul să atragă colaborarea părinților la rezolvarea problemelor concrete ale acesteia.

Lecțiile urmăreau să-l ajute pe părinți să înțeleagă importanța pe care o au, în buna desfășurare a procesului instructiv-educativ în școală, în temeinica pregătire a fiecărui elev în parte, frecvența regulată la cursuri, disciplina, simțul răspunderii față de îndeplinirea sarcinilor școlare. De asemenea lecțiile urmăreau să arate părinților cum pot contribui ei la înfăptuirea acestor cerințe.

În planul lecțiilor pentru părinți au fost înscrise subiecte ca: „Legătura dintre școală și familie — mijloc important pentru instruirea și educarea elevilor"; „Particularitățile psihofizice ale elevilor de la 7—14 ani"; „Rolul familiei și al școlii în educarea disciplinei conștiente a elevilor": „Autoritatea familiei în formarea voinței și caracterului copiilor"; „Importanța satisfacerii cerințelor sanitaro-igienice" etc. Contribuția pe care a adus-o medicul școlii la susținerea și lămurirea unor probleme de specialitate a dat un conținut mai interesant lecțiilor.

La început s-au programat cîte două ședințe pe lună. Participau atunci în medie 80—85 de părinți. Interesul lor pentru lecții a crescut însă necontenit și ei au cerut ca acestea să aibă loc săptămînal. De la o lecție la alta, numărul participanților creștea. Acum, nouăzeci pînă la o sută de părinți ascultă cu atenție lecțiile organizate pentru ei, din care învață cum să-și îndrumeze copiii.

După prezentarea fiecărei lecții se discută atît chestiunile legate de tema prezentată, cît și alte chestiuni care îi interesează pe părinți. Ei pun cu acest prilej întrebări în legătură cu diferite probleme pe care le întîmpină în educarea elevilor. Pentru a se putea răspunde tuturor întrebărilor puse și, mai ales, acelor întrebări care privesc anumite aspecte strict familiare care au o influență directă asupra pregătirii și educării elevilor, s-a adoptat procedeul întrebărilor formulate în scris. Colectivul de lectori studiază problemele ridicate în aceste întrebări și pregătesc răspunsuri competente. Acele răspunsuri care pot ajuta și altor părinți sînt comunicate în ședința următoare, înainte de expunerea lecției, fără a se comunica și numele celui care a pus întrebarea.

Rezultatul cel mai important la care a dus organizarea lectoratului pentru părinți îl constituie înlăturarea greutăților cu care lupta din greu școala la început. Frecvența, disciplina nu mai sînt probleme grele în școala de băieți nr. 6 din Turnu Severin. Ca urmare crește și nivelul la învățătură al elevilor. Lectoratul pentru părinți a adus școlii multe rezultate bune: teme conștiincios pregătite de elevi, răspunsuri bune la lecții, note mari în catalog, ordine și disciplină în școală.

Acum, în preajma examenelor de sfîrșit de an, cînd elevii trebuie să muncească mai stăruitor pentru consolidarea cunoștințelor din întregul an școlar, părinții dovedesc înțelegerea necesară și vin în sprijinul școlii, creînd copiilor acasă condiții tot mai bune la învățătură.

Lecțiile pentru părinți organizate de școala de băieți nr. 6 din Turnu Severin au contribuit mult la apropierea acestora de școală. În jurul școlii s-a format un activ care-i dă un sprijin de nădejde în rezolvarea atît a problemelor instructiv-educative, cît și a celor gospodărești.

Și în alte școli din orașul Turnu Severin munca cu părinții aduce roade tot mai mari. Secția de învățămînt îndrumează școlile în lupta lor hotărîtă împotriva tendinței de a colabora cu părinții numai în rezolvarea problemelor administrative, căutînd să extindă tot mai mult colaborarea școlii cu familia asupra problemelor de instruire și educare a copiilor.

VASILE ȘERBAN

★

Și școala de 7 ani nr. 5 din Timișoara caută să îmbunătățească, cu sprijinul părinților, rezolvarea problemelor muncii sale. În clasele a V-a, a VI-a și a VII-a de la această școală erau elevi rămași în urmă la învățătură, care nu-și pregăteau cu regularitate lecțiile, care aveau o comportare necivilizată, care nu ascultau de profesorii lor.

Colectivul de pedagogi a înțeles că trebuie să analizeze adînc aceste probleme, să caute cauzele lor. Cercetînd mai îndeaproape situația elevilor care se abăteau de la disciplina școlară, colectivul și-a dat seama că rădăcinile multor lipsuri se află în afara școlii, în familie. Analiza a arătat profesorilor școlii ce anume influențează negativ asupra fiecăruia dintre acești elevi în parte: în unele familii lipsa unității de vederi dintre părinți, într-alta orientarea cu totul greșită a ambilor părinți sau numai a unuia dintre ei, într-altele neînțelegerile dintre părinți, care duceau la certuri în fața copiilor. Răsfățul, dezinteresul părinților față de creșterea și educarea copiilor, aplicarea unor pedepse nejuste au apărut limpede drept cauze ale răului, care trebuiau smulse din rădăcini.

A fost limpede pentru pedagogi că trebuie să pornească o acțiune susținută de îndrumare a familiei. S-a organizat un ciclu de opt lecții, în care sînt tratate problemele principale ale educației în familie: regimul de viață al copilului, condițiile care trebuie asigurate acasă pentru munca de pregătire a lecțiilor de către elevi, autoritatea părinților, îndrumarea elevilor în pregătirea lecțiilor acasă, formarea deprinderilor de bună purtare, educarea dragostei pentru muncă, a disciplinei conștiente. Un colectiv de pedagogi se îngrijește de strîngerea materialului și alcătuirea lecțiilor. Acestea sînt ilustrate cu numeroase exemple concrete din viața de fiecare zi a școlii. Discuțiile care au loc în jurul problemelor tratate în lecții sînt întotdeauna vii și interesante.

Datorită acestor lecții, părinții își dau seama de însemnătatea comportării lor, caută să exercite o influență pozitivă asupra dezvoltării copiilor lor. Ei vin cu încredere la școală, se străduiesc să fie alături de pedagogi, care le arată concret cum trebuie să-și educe copiii. De nenumărate ori părinții și-au exprimat în cuvinte calde mulțumirea pentru organizarea acestor cursuri, atît de folositoare pentru ei.

IOAN TABAN

„Care trebuie să fie contribuția pedagogilor la apărarea păcii?"

Redacția revistei „Enseignants du Monde" (Pedagogii lumii), publicație internațională sindicală și pedagogică, a pus unor eminente personalități ale științei, ale literaturii, ale mișcării muncitorești și democratice din toate țările, întrebarea „Care trebuie să fie contribuția pedagogilor la apărarea păcii?"

Reproducem în acest număr extrase din primele răspunsuri la această întrebare.

Răspunsul scriitorului Ilya Ehrenburg

Am fost întrebat care este rolul lucrătorilor din învățămînt în lupta pentru apărarea păcii. Această întrebare se numără printre acelea care, în măsura în care sînt puse, sînt prin ele însele răspunsuri. Toată lumea știe bine că fără pace nu poate fi vorba de învățămînt. Este de asemenea evident că fără un adevărat învățămînt nu poate fi vorba nici de o pace adevărată...

Pedagogul este acela care formează conștiința tineretului, care îl înarmează cu sentimente nobile. Oamenii se pot naște frumoși sau uriți, înzestrați în chip mediocru sau plini de talente, dar nu se nasc fasciști sau rasiști, partizani ai „politicii de forță" sau „vînători de vrăjitoare".

Fie că lucrează în ceară sau în granit, sculptorul învinge întotdeauna dificultățile pe care i le opune materia și creează forma scumpă inimii sale. Poți face dintr-un copil un om care să respecte celelalte popoare, dar poți face din el și un „superman" gata să extermine pe orice străin care nu-i recunoaște dreptul la dominație. Poți să-l faci pe copil să venereze gîndirea, conștiința, poți să-l crești de asemenea în spiritul adorației față de bomba cu hidrogen. Școlarii de azi pot deveni mîine constructori ai vieții sau distrugători ai ei; într-o mare măsură, aceasta depinde de pedagogi.

În unele țări s-a răspîndit ideea că școala trebuie să se țină departe de politică. Ar fi ușor să dovedim netemeinicia unor astfel de afirmații, arătînd că tocmai în țările unde se pare că școala se află în afară de politică se manifestă cu cea mai mare putere politica puterii de stat în vederea formării, sau mai exact a deformării învățămîntului; în fiecare manual din aceste țări abundă exemplele de orgoliu rasist, de morală a profitului și a forței brutale, de cult al urii față de alte popoare.

Totuși, chiar pedagogii care gîndesc sincer că nu trebuie să introducă politica în școală nu vor îndrăzni să pretindă că apărarea păcii este „politică". A apăra pacea înseamnă, înainte de toate, a apăra copiii, a apăra tineretul...

Dacă popoarele nu vor reuși să obțină ca armele atomice să fie distruse, distrugerea îi amenință pe toți copiii, amenință toate școlile. Fiecare pedagog înțelege că este imposibil să muncească liniștit atîta timp cît arma hidoasă a distrugerii în masă, îndreptată în primul rînd împotriva populației pașnice, nu va fi distrusă. Fiecare pedagog, dacă nu vrea să vadă ruinele universităților și ale școlilor, cenușa bibliotecilor, moartea copiilor, a adolescenților și a tinerilor, trebuie să se alăture Apelului Consiliului Mondial al Păcii care cere distrugerea imediată a armelor atomice. Se poate să gîndești cu liniște la propriul tău sfîrșit, dar nu ai dreptul să gîndești cu liniște la moartea copiilor.

În țara mea, fiecare pedagog este conștient de răspunderea lui și în fiecare zi, în fiecare ceas, la școală și la adunările cu părinții sau cu tineretul, apără marea cauză a păcii. Aș vrea să amintesc că munca pedagogului este apropiată de munca scriitorilor: noi muncim pentru aceeași cauză nobilă, vrem ca oamenii să devină mai buni, mai curați, mai fericiți. Sînt încredințat că pedagogii din toate țările își vor îndeplini sarcina și vor ajuta popoarele să salveze pacea. Le urez noroc în această luptă grea, dar demnă de un om.

★

Răspunsul lui G. d'Arboussier, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii

Eu nu sînt pedagog și cred, deci, că nu sînt cel mai în măsură să determin care trebuie să fie contribuția fundamentală a pedagogilor la apărarea păcii. Dar un pedagog este, după părerea mea, mai ales un educator și socotesc că prin activitatea lui educativă propriu zisă un pedagog poate aduce o contribuție esențială la apărarea păcii.

Am fost foarte mișcat de cuvintele spuse recent de dl. Delanoue la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, despre posibilitatea pedagogilor de a participa la campania pentru interzicerea armelor de distrugere, considerînd acțiunea lor din punct de vedere educativ. Această acțiune este, incontestabil, un mijloc deosebit de important, pentru că ea poate atinge milioane de copii și de tineri. Și aceste milioane de copii și de tineri reprezintă viitorul tuturor popoarelor. Posibilitatea de a influența asupra conștiințelor tinere este, după părerea mea, contribuția fundamentală a pedagogilor la apărarea păcii.

Cît despre pedagogii din Africa, ei trebuie să arate cum pregătirile pentru un nou război mondial, povara înarmărilor fac să fie sacrificate nu numai interesele profesionale ale lucrătorilor din învățămînt, ci și interesele copiilor și ale tinerilor care le-au fost încredințați.

Dar pedagogii din Africa Neagră, unde analfabetismul este extrem de răspîndit, au o sarcină care trece chiar de zidurile școlii lor. Știința de carte reprezintă o armă de mare însemnătate într-o țară unde analfabetismul face ravagii, ea dă acelui care o posedă posibilitatea să aibă cunoștințe despre ceea ce se întîmplă aiurea. Răspîndind aceste cunoștințe în jur, pedagogii pot să-i lumineze și pe ceilalți oameni, să-i facă atenți asupra pericolelor care-i amenință și asupra posibilității de a li se opune.

Pe lîngă aceasta, pedagogii au posibilitatea să participe la lupta pentru pace și prin asociațiile lor profesionale.

Așa îmi apar diferitele forme sub care pedagogii din Africa pot aduce o mare contribuție la campania Consiliului Mondial al Păcii.

★

Răspunsul d-nei T. W. Kara, vicepreședinta Federației japoneze a organizațiilor de femei

După mine, participarea cadrelor didactice la apărarea păcii trebuie să constea în următoarele:

1. Să determine pe părinți și autoritățile guvernamentale să înțeleagă valoarea unică a fiecărui copil și respectul ce îi este datorat, dreptul fiecărui copil de a fi apărat de către societate.

2. Să-i învețe pe tineri să-și facă respectat dreptul la viață în toate domeniile — fizic, psihic, economic și politic; să se opună oricărui ordin venind din partea oricărei națiuni care tinde să dispună de viața lor în vederea războiului sau să se servească de arme împotriva oricărei persoane;

3. Să creeze cu hotărîre în școală atmosfera necesară pentru utilizarea descoperirilor științifice în vederea ridicării bunei stări a oamenilor.

Sindicatul pedagogilor japonezi a pus cu hotărîre în practică rezoluțiile adoptate de Consiliul Mondial al Păcii: luptă pentru independența națională prin rezistență împotriva stabilirii de baze militare (publicarea unui manifest și a unor scrisori ale copiilor); desfășoară campania de stringere a semnăturilor de protest împotriva folosirii bombelor atomice și a bombelor cu hidrogen, antrenează în lupta pentru pace părinții, în special mamele, și toate femeile, pînă în satele cele mai îndepărtate.

Sindicatul pedagogilor consideră ca o datorie a sa de a populariza însemnătatea Congresului Mondial al Mamelor și materialele acestui congres și va ști să-și aducă aportul la lupta Federației Democrate Internaționale a Femeilor, ca răspuns la Apelul Eugeniei Cotton și la cel al mamelor japoneze, în vederea interzicerii armelor nucleare.

Din experienţa şcolii sovietice

O preţioasă experienţă a secţiei de învăţămînt a raionului Ramna

Şcoala sovietică a acumulat o bogată experienţă pedagogică. In culegerea, generalizarea şi popularizarea celor mai bune metode de instruire şi educare a copiilor un rol important aparţine secţiilor de învăţămînt raionale. Cele mai bune secţii de învăţămînt raionale desfăşoară cu succes această muncă folositoare. Introducînd pe scară largă în practica şcolară experienţa pedagogilor fruntaşi, ele asigură ridicarea simţitoare a calităţii muncii instructiv-educative în şcolile din raionul lor.

Vom cita aici exemplul secţiei de învăţămînt a raionului Ramna din regiunea Moscova.

De studierea şi propagarea celei mai bune experienţe a şcolilor şi a pedagogilor se ocupă întregul aparat al secţiei de învăţămînt a raionului Ramna: şeful secţiei — I. S. Smirnov, inspectorii T. T. Seleznova şi S. V. Moiseev, precum şi şeful cabinetului pedagogic, T. A. Kanask.

In scopul răspîndirii experienţei pozitive secţia de învăţămînt foloseşte în primul rînd seminariile care funcţionează regulat. La raion există patru seminarii: pentru directorii şcolilor de 7 ani şi ai şcolilor medii, pentru directorii de studii, pentru directorii şcolilor elementare şi pentru diriginţi.

Planurile activităţii seminariilor în ceea ce priveşte studierea experienţei se alcătuiesc cu o minuţiozitate deosebită. Referenţii sînt aleşi dintre cei mai buni pedagogi, a căror muncă a fost bine analizată în timpul inspecţiilor. Apoi, planurile se discută în consiliul secţiei de învăţămînt raionale, cu participarea activului.

Activitatea seminarului se desfăşoară în şcoala a cărei experienţă se studiază. Practica arată că aceasta aduce folos atît participanţilor la seminar, cît şi şcolii înseşi. Pregătirea pentru seminar îi obligă pe pedagogi să analizeze mai bine munca lor, s-o arate în toată deplinătatea ei. Aceasta, bineînţeles, are o influenţă pozitivă asupra muncii şcolii. Pe de altă parte, participanţii la seminar, ascultînd referate despre experienţa colectivului, au posibilitatea de a o cunoaşte pe loc, de a o înţelege mai bine, de a o folosi mai repede.

De curînd, la secţia de învăţămînt a raionului Ramna a avut loc un seminar al directorilor, consacrat analizei muncii organizaţiei de pionieri de la şcoala medie nr. 1 din Ramna. Directorul şcolii, A. A. Galactionov, a prezentat referatul cu tema „Formele şi metodele muncii organizaţiei de pionieri în şcoală". Tezele teoretice ale referatului au fost ilustrate cu fapte interesante din viaţa organizaţiei de pionieri.

Participanţii la seminar au ascultat cu un interes deosebit comunicarea cu privire la pregătirea şi organizarea adunării detaşamentului clasei a VII-a, cu tema „Munca este o chestiune de glorie, cinste şi eroism". La recomandarea dirigintelui clasei şi a instructoarei superioare de pionieri, colectivul de conducere a detaşamentului a cerut cu mult înainte de adunare unui număr de pionieri să viziteze întreprinderile oraşului Ramna şi colhozurile din apropiere spre a cunoaşte pe fruntaşii în producţie care au obţinut mari realizări în muncă. Un alt grup de pionieri a primit însărcinarea să afle cum muncesc cei mai buni elevi din şcoală fruntaşi la învăţătură. Cînd tot materialul a fost strîns, pedagogii au ajutat pionierilor să-l pună în ordine. Referatele pionierilor au fost bine întocmite şi pline de conţinut.

Participanţii la seminar au ascultat descrieri tot atît de amănunţite cu privire la alte adunări ale pionierilor din această şcoală. Secţia de învăţămînt a raionului Ramna consideră însă că nu este suficientă numai descrierea experienţei înaintate, ci se străduleşte să şi demonstreze această experienţă. De aceea participanţii la seminar au fost invitaţi la o adunare de pionieri, consacrată temei „Înfloreşte, pămînt colhoznic".

In ultimii ani, secţia de învăţămînt a raionului Ramna a acordat o atenţie deosebită popularizării celei mai bune experienţe a şcolilor cu privire la învăţămîntul politehnic şi la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. In această privinţă a fost de mare folos seminarul consacrat activităţii şcolii medii din Ciulkovo. Colectivul şcolii ţine de multă vreme o legătură strînsă cu colhozul „Thälman", fruntaş pe regiune. Directorul şcolii din Ciulkovo, I. P. Gusev, le-a vorbit participanţilor despre această legătură.

Şcoala a întocmit împreună cu colhozul un plan comun de muncă în ceea ce priveşte realizarea învăţămîntului politehnic, a unei legături mai strînse între şcoală şi producţia agricolă. Planul a fost discutat în cadrul unei şedinţe de producţie în şcoală, apoi la şedinţa conducerii colhozului. Măsurile trasate au început să fie traduse în viaţă. Sub conducerea pedagogilor — în primul rînd a profesorilor de biologie — ca şi a agronomului şi a zootehnicianului, elevii au executat lucrări practice pe cîmpul de experienţă al colhozului, în livadă, pe ogor, în răsadniţe, în seră etc.

Însoţiţi de pedagogi şi de un specialist-agronom — un mecanic sau un colhoznic cu experienţă — elevii vizitează staţiunea de maşini şi tractoare, răsadniţele şi serele, magazia de cereale, ferma de creştere a animalelor. Adeseori elevii execută lucrări folositoare pentru colhoz. In jurnalul profesorului de biologie putem citi: „La 5 februarie elevii clasei a VI-a au făcut o excursie la seră. Le-am arătat cum se confecţionează ghivecele nutritive. După vizitarea serei elevii au confecţionat 1250 de ghivece".

Pentru răspîndirea experienţei, secţia de învăţămînt a raionului Ramna foloseşte cu pricepere şi seminarul directorilor de studii. In discuţia participanţilor la acest seminar se pun teme actuale privitoare la îndrumarea pedagogilor şi la ajutorul care trebuie acordat acestora. Referatele sînt expuse de către directorii de studii şi pedagogii cu mai multă experienţă. Fiecare seminar are loc în şcoala a cărei experienţă se studiază.

Experienţa înaintată este discutată adeseori şi în seminarul directorilor de şcoli elementare. Deosebit de interesant a fost seminarul în cadrul căruia s-au analizat temele: „Recapitularea materiei în şcoala elementară" şi „Munca organizaţiei de pionieri în şcoala elementară".

Consfătuirile tradiţionale din ianuarie şi din august ale cadrelor didactice au devenit în raionul Ramna o adevărată tribună a experienţei înaintate. Secţia raională de învăţămînt, cabinetul pedagogic şi conducătorii de şcoli pregătesc cu mult înainte de consfătuiri materialele consacrate sistemului de muncă al pedagogilor şi al şcolilor.

In răspîndirea experienţei înaintate secţia de învăţămînt raională este ajutată de organizaţiile locale de partid, comsomoliste şi sovietice. Astfel, la şedinţa comitetului executiv al raionului Ramna a fost discutată munca comună a şcolii medii din Ciulkovo şi a colhozului „Thälman", precum şi munca şcolii medii din Reciţk şi a artelului agricol „V. I. Lenin" cu privire la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. In hotărîrea luată cu acest prilej, comitetul executiv a aprobat activitatea colhozurilor şi a şcolilor şi a găsit necesară răspîndirea iniţiativei lor în întreg raionul.

Punerea în practică a măsurilor de studiere, generalizare şi popularizare a experienţei înaintate cere mari eforturi şi multă perseverenţă. Dar această muncă se recuperează însutit. Folosind experienţa colectivelor fruntaşe, încep să lucreze mult mai bine şi şcolile care în trecut rămîneau în urmă.

Toate secţiile de învăţămînt raionale ar trebui să urmeze exemplul secţiei de învăţămînt a raionului Ramna.

N. SKROBOV
candidat în ştiinţe pedagogice

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

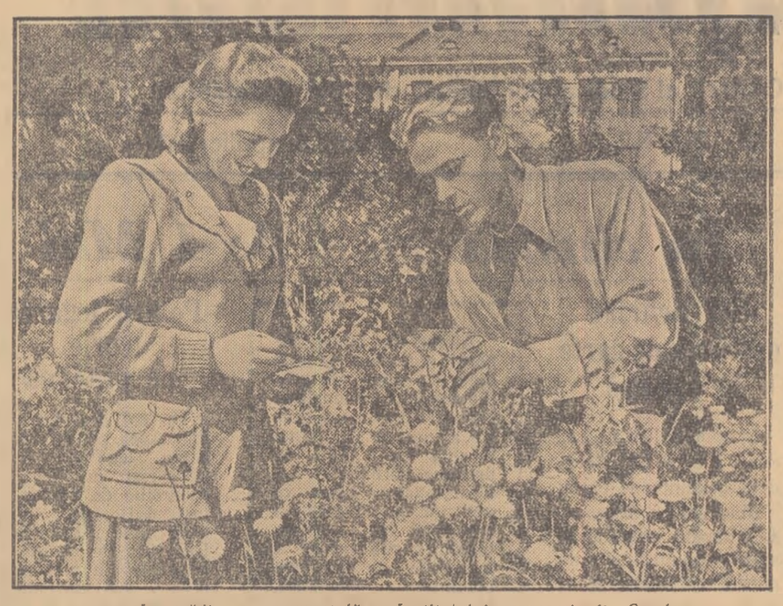

In grădina experimentală a Institutului agronomic din Omsk

Pedagogul şi detaşamentul de pionieri

In organizaţia de pionieri copiii participă pentru prima oară în mod activ la viaţa obştească, la viaţa într-un colectiv organizat, unit prin sarcini, năzuinţe şi interese comune. Aceste sarcini, care s-au formulat în repetate rînduri în Hotărîrile Congreselor Comsomolului Leninist, arată că întreaga muncă a organizaţiei de pionieri trebuie să fie îndreptată spre educarea copiilor în spiritul patriotismului sovietic, al devotamentului nemărginit pentru patria socialistă, pentru partidul comunist. Organizaţia de pionieri este chemată să ajute cadrele didactice în formarea atitudinii socialiste a şcolarilor faţă de învăţătură, faţă de munca de folos obştesc; să le ajute elevilor să înveţe bine, să le dezvolte interesul şi dragostea de cunoştinţe, perseverenţa şi dragostea de muncă, tendinţa de a participa activ la viaţa colectivului şcolar.

In multe şcoli s-au organizat în ultimul timp adunări foarte reuşite cu teme ca „Iubeşte munca", „Profesiunea părinţilor noştri", „De la seceră la combină", „Un foc miraculos — electricitatea" etc. In numărul 13/1955 al publicaţiei „Ucitelskaia gazeta" s-a vorbit despre adunarea care a avut loc la şcoala din Mişkovicii cu tema „Realizările colhozului nostru". Pionierii au avut prilejul să cunoască marile realizări ale uneia dintre cele mai bune gospodării colective din Bielorusia, colhozul „Zorile". Asemenea adunări au o mare importanţă educativă, lasă amintiri de neşters în mintea şi conştiinţa pionierilor.

Mulţi pedagogi muncesc cu activul de pionieri, influenţează prin el asupra tuturor elevilor, dîndu-le largi posibilităţi pentru manifestarea iniţiativei proprii. Această iniţiativă se exprimă de cele mai multe ori prin punerea unor perspective clare în faţa detaşamentului, în faţa clasei întregi.

Dar ar fi greşit să presupunem că toţi pedagogii şi instructorii lucrează bine cu pionierii, că toate organizaţiile de pionieri au realizat succese. Există şi pedagogi care transformă adunările de pionieri în adunări obişnuite, plicticoase. De obicei aceasta se întîmplă atunci cînd pionierii nu simt interes pentru tema adunării, cînd ea le este impusă de către pedagog sau instructor.

Iată cum a decurs o adunare în clasa a V-a a şcolii nr. 9 din oraşul Novosibirsk. Li s-a propus pionierilor să rămînă după lecţii. Ei au fost aşezaţi în bănci. Şefa de echipă Nadia a început să le citească din caiet referatul cu tema „Copilăria fericită". La un moment dat instructoarea a observat că unul dintre elevi nu ascultă referatul, ci citeşte o carte. Ea i-a făcut observaţie şi l-a rugat să repete ceea ce a spus Nadia. Pionierul a declarat că nu-l interesează referatul: Ceea ce spune Nadia a fost publicat nu de mult în „Pionierskaia Pravda".

Pioniera a început să citească iarăşi şi feţele şcolarilor au căpătat iar un aer plictisit. Ei nu aşteptau nimic nou de la această adunare. Fiecare din ei ştia că după citirea referatului se vor declama două-trei poezii şi apoi toţi vor pleca acasă.

Aceasta nu este decît o parodie a adunării de pionieri. Ea nu putea antrena pe copii, deoarece n-au luat parte ei înşişi la pregătirea acestei adunări.

Munca pionierilor trebuie să fie organizată pe baza iniţiativei largi a înşişi pionierilor. Dar din aceasta nu reiese deloc că pedagogul poate sta departe de această muncă, însărcinîndu-l pe instructor cu întreaga conducere a detaşamentului. Numai cu ajutorul pedagogilor pionierii şi instructorii se vor putea ocupa cu îndeletniciri interesante, ca e corespund cerinţelor copiilor.

Pentru a dezvolta iniţiativa copiilor, pedagogul este obligat să urmărească cu atenţie viaţa lor, să studieze particularităţile individuale şi interesele pionierilor, să le sugereze lucruri interesante, să-i sfătuiască, să propună fără a impune şi a ordona.

Detaşamentul de pionieri reuneşte de obicei aproape pe toţi elevii clasei. Totuşi la munca pionierească nu participă întotdeauna toţi membrii detaşamentului. „Este deosebit de important ca detaşamentul să nu fie împărţit în activ care face totul şi pasiv care nu ia parte la nimic" — îi prevenea pe pedagogi N. K. Krupskaia. Dirigintele clasei consideră uneori mai comod să ţină legătura, în ceea ce priveşte munca pionierilor, cu şeful colectivului de conducere a detaşamentului şi cu doi-trei pionieri. In această situaţie pionierii se obişnuiesc cu faptul că nu li se cere nimic, că tovarăşii lor rezolvă singuri toate problemele şi duc toată munca în detaşament.

Sarcina dirigintelui clasei este de a nu înăbuşi iniţiativa pionierilor şi a nu fi străin de viaţa detaşamentului clasei sale. Dirigintele clasei trebuie să fie primul sfătuitor al instructorului în organizarea muncii pionierilor; el trebue să dirijeze cu tact activitatea detaşamentului, să-i sugereze fapte practice chiar dacă ele sînt mărunte.

(Extrase dintr-un articol apărut în „Ucitelskaia gazeta")

Colectivul pedagogic

Colectivismul, această formă superioară de organizare a muncii, a relaţiilor de producţie, a vieţii obşteşti, este particularitatea distinctivă a societăţii socialiste. Trăsăturile colectivismului, ale prieteniei şi tovărăşiei creatoare caracterizează şi chipul moral al oamenilor sovietici. Cu cît mai adînc se dezvoltă în societatea sovietica aceste trăsături nobile, cu atît ea este mai aproape de ţelul său măreţ — comunismul.

Şcoala este un domeniu al vieţii sociale în care principiul colectivismului îşi găseşte o expresie multilaterală. Şi şcoala însăşi, ca atare, reprezintă un mare colectiv. Totodată, şcoala educă la copii acele deprinderi de colectivism care vor fi deosebit de necesare viitorilor constructori ai comunismului.

Pînă nu de mult, urmînd formula pedagogică „lecţia este forma principală a muncii instructiv-educative", multe şcoli treceau cu vederea alte posibilităţi de educare. Această situaţie făcea ca uneori să nu se simtă o unitate în cerinţele întregului colectiv pedagogic faţă de elevi, în aplicarea măsurilor educative. Despre ineficacitatea unei asemenea organizări a educaţiei vorbea cu o mare putere de convingere A. S. Makarenko: „Problemele muncii educative nu pot fi niciodată rezolvate prin recomandarea metodei fiecărui pedagog în parte relativ la fiecare elev în parte, ci pot fi rezolvate prin recomandarea formei, stilului şi tonului pentru întreaga organizaţie. Şi cea dintîi formă de acest fel, necesară la noi, în educaţia sovietică, este colectivul".

Aceste cuvinte ale lui A. S. Makarenko sună extrem de convingător astăzi, cînd se impune necesitatea de a crea în şcoală o ambiaţă care să contribuie în modul cel mai just la dezvoltarea în fiecare elev, de la cel mai mic pînă la cel mai mare, a simţului de colectivism, a conştiinţei obligaţiilor sale faţă de cei din jurul său, la întărirea deprinderilor de muncă obştească, la întărirea normelor de conduită.

In aceste condiţii capătă un rol deosebit de important în şcoală colectivul pedagogic, ca o organizaţie unitară, acţionînd într-o singură direcţie. Dispunînd de posibilităţi educative mai mari, de mai multe cunoştinţe şi experienţe decît fiecare pedagog în parte, colectivul pedagogic este în stare să ridice munca instructiv-educativă a şcolii la un nivel mai înalt, în conformitate cu cerinţele vieţii. Iată de ce întărirea colectivului pedagogic, îmbogăţirea vieţii sale spirituale şi ideologice, întărirea activităţii creatoare, a iniţiativei, a puterii de organizare în munca comună trebuie să stea în centrul atenţiei organelor învăţămîntului public, al organizaţiilor de partid, sindicale, comsomoliste, al întregii opinii publice pedagogice.

In rîndurile învăţătorimii s-a format convingerea că organizarea colectivelor de copii este baza muncii educative. Astăzi, în şcoli se fac foarte multe în această direcţie, se trasează şi se întreprind diferite măsuri. Dar domeniul muncii educative rămîne în multe cazuri, ca şi mai înainte, numai prerogativa dirigiţilor, care rezolvă singuri, şi uneori nu la parte la nimic" — îi prevenea pe pedagogi N. K. Krupskaia. Dirigintele clasei consideră uneori mai comod să ţină legătura, în ceea ce priveşte munca pionierilor, cu şeful colectivului de conducere a detaşamentului şi cu doi-trei pionieri. In această situaţie pionierii se obişnuiesc cu faptul că nu li se cere nimic, că tovarăşii lor rezolvă singuri toate problemele şi duc toată munca în detaşament.

Sarcina dirigintelui clasei este de a nu înăbuşi iniţiativa pionierilor şi a nu fi străin de viaţa detaşamentului clasei sale. Dirigintele clasei trebuie să fie primul sfătuitor al instructorului în organizarea muncii pionierilor; el trebue să dirijeze cu tact activitatea detaşamentului, să-i sugereze fapte practice chiar dacă ele sînt mărunte.

(Extrase dintr-un articol apărut în „Ucitelskaia gazeta")

cadrul vieţii sale personale, al tendinţelor egoiste, al intereselor mărunte. M. I. Kalinin, prietenul şi educatorul învăţătorimii sovietice, a menţionat în repetate rînduri înalta situaţie pe care o ocupă aceasta în societatea sovietică. „Munca culturală pe care o desfăşuraţi — spunea el — trebuie legată de construcţia socialistă generală, încît omul să nu gîndească în mod izolat".

Intr-un colectiv bine închegat din punct de vedere ideologic nu-şi găsesc loc de obicei elementele filistine, atitudinea indolentă faţă de muncă, lipsa de respect faţă de critică, încălcarea principiilor morale. Forţa acţiunii educative a colectivului este cu atît mai însemnată cu cît el luptă cu mai multă perseverenţă şi mai unit împotriva unor asemenea rămăşiţe ale trecutului. In educaţia ideologică a membrilor colectivului are o importanţă uriaşă influenţa obştească. De aceea, forţa educativă a colectivului trebuie folosită într-o măsură mult mai mare de către conducătorul şcolii, de către organizaţia de partid, sindicală şi organizaţia de comsomol a cadrelor didactice. Directorul şcolii nu este numai un simplu administrator. Un adevărat conducător de şcoală, manifestînd o înaltă exigenţă faţă de muncitorii ei, se sprijină întotdeauna pe colectivul pedagogic, pe cunoştinţele, experienţa, măiestria, iniţiativa şi energia pedagogilor fruntaşi, descoperă în fiecare muncitor calităţi şi aptitudini valoroase. Directorul trebuie să se sfătuiască mai mult cu pedagogii în toate ocaziile privitoare la viaţa şcolii, să ţină seamă de propunerile şi observaţiile lor critice cu prilejul elaborării planurilor şi al realizării acţiunilor practice, să-i mobilizeze mereu la obţinerea unor noi succese.

Unul dintre cele mai importante roluri în colectivul pedagogic îl joacă organizaţia de partid din şcoală. Lucrînd cu pedagogul, cu educatorul tineretului, ea îl educă pe el însuşi, organizează viaţa ideologică a colectivului, mobilizează colectivul la lupta pentru îndeplinirea celor mai importante sarcini economico-politice şi culturale, puse în faţa poporului de Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic. Tocmai organizaţia de partid, prin desfăşurarea unei largi munci ideologice cu cadrele didactice, contribuie la înlăturarea rămăşiţelor trecutului, la dezvoltarea unei morale noi, comuniste.

In această activitate politico-educativă, uriaşă şi multilaterală, organizaţia de partid are ajutoare puternice: sindicatul şi organizaţia de comsomol a cadrelor didactice care, la rîndul lor şi prin metodele lor, contribuie la ridicarea colectivului, lărgesc ajutorul reciproc tovărăşesc, activitatea socială şi profesională a pedagogilor.

O condiţie absolut indispensabilă a organizării şi închegării colectivului pedagogic este dezvoltarea pe scară largă a criticii şi autocriticii, această forţă motrice puternică a societăţii sovietice socialiste, acest mijloc de educaţie colectivă. Dacă pînă acum multe colective pedagogice încă nu apar ca organe educative bine organizate, cauza acestui lucru este adeseori nefolosirea de către unii pedagogi a criticii şi autocriticii. Frica de critică ajunge uneori în şcoală pînă la „teoria" originală că a-l critica pe pedagog, mai ales în mod public sau în presă, înseamnă a-i submina autoritatea. Or, tocmai într-o critică reală, binevoitoare, plină de tact, dar în acelaşi timp şi curajoasă, fără a ţine seamă de persoane, stau posibilităţi uriaşe de îndreptare a lipsurilor în munca cadrelor didactice şi a conducătorilor de şcoli. Trebuie folosite toate căile pentru dezvoltarea multilaterală a criticii şi autocriticii în şcoli prin gazetele de perete, în adunări şi consfătuiri de producţie, în şedinţele consiliului pedagogic. Un colectiv pedagogic bine închegat, capabil de muncă, cu principii sănătoase şi cu un înalt nivel ideologic reprezintă una dintre cele mai puternice forţe.

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta").

În ajutorul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecţionare

Unele probleme de matematici*)

Prof. univ. N. TEODORESCU
laureat al Premiului de Stat
şi
conf. univ. O. SACTER

I. IN LEGATURA CU NOŢIUNEA DE FUNCŢIE

Studiul funcţiilor a luat o largă dezvoltare în secolul al XVIII-lea, această dezvoltare fiind organic legată de avîntul tehnicii acelei epoci. Noţiunea de funcţie în această fază se confundă cu expresia ei analitică. Fizica modernă şi tehnica înaintată au impus o revizuire a acestei concepţii.

Azi, funcţia e definită printr-o corespondenţă între două mulţimi. Dependenţa funcţională poate să fie exprimată printr-o relaţie între funcţie şi argument atunci cînd aceasta e posibil, printr-o descriere grafică tehnică sau verbală. Expresiile analitice cum sînt de pildă:

$$y = x^2 + x + 1; \quad y = e^x \sin x - x^2;$$

$$y = x - (1 - x)^{-\frac{1}{2}} - \cos x$$

sînt cazuri particulare de funcţii. Ele indică operaţiile ce trebuie făcute asupra argumentului pentru a obţine o valoare corespunzătoare a funcţiei. Legea de dependenţă dintre funcţie şi argumentul ei poate să fie exprimată în anumite cazuri prin mai multe expresii analitice.

Un exemplu din domeniul matematicilor elementare accesibil elevilor şcolilor medii care poate fi folosit pentru a lămuri noţiunea de funcţie ca avînd diferite expresii analitice este următorul: Un vas cilindric cu diametrul 10 cm. şi înălţimea 30 cm. este complectat cu un vas conic înalt de 30 cm. In acest vas complect închis se află apă. In poziţie verticală, cu baza pe sol, apa se află la o înălţime x. Răsturnînd vasul cu vîrful conului pe sol, apa se ridică la o înălţime y.

Este evident că între mulţimea valorilor posibile ale lui x şi a acelora corespunzătoare lui y există o dependenţă funcţională bine definită. Incercînd să exprimăm pe y în funcţie de x printr-o singură expresie analitică, nu reuşim să obţinem decît următoarele rezultate:

Pentru $0 \leqslant x \leqslant 10$ $\quad y = 3\sqrt[3]{100x}$

Cînd $10 < x \leqslant 30$ $\quad y = x + 20$

şi dacă avem $30 < x \leqslant 60$ $\quad y = 60 - \frac{(60-x)^2}{2\,700}$

Prin urmare am stabilit dependenţa funcţională cu ajutorul a trei expresii analitice cu totul diferite una de alta.

Există funcţii fără expresii analitice. De pildă, putem defini funcţia de la punct la punct cum e cazul funcţiei „Dirichlet" care la valoarea 1 pentru orice x raţional şi valoarea 0 pentru orice x iraţional.

II. IN LEGATURA CU BAZELE GEOMETRIEI

Studiul critic al „Elementelor" lui Euclid apărute cu 300 ani înaintea erei noastre, care constituie şi azi materialul de bază în studiul geometriei din şcolile medii şi superioare, a scos la iveală o serie de lipsuri a acestei opere de mare valoare. Lipsurile se referă mai ales la propoziţiile de bază ale „Elementelor".

Definiţiile constituie partea cea mai slabă a operei lui Euclid (punct este aceea ce nu are părţi; linia este lungime fără lăţime etc.).

In „Elemente" se folosesc noţiuni nedefinite: punctul „este situat" pe o dreaptă; punctele A şi B „sînt situate" de aceeaşi parte a dreptei... Lipseşte axioma continuităţii. In „Elemente" nu există axiome legate de noţiunile „între", „de aceeaşi parte", „în interior", „în exterior".

Aceste lipsuri şi altele conduc pe unii care studiază geometria şi care deşi raţionează după regulile logicii să deducă în anumite împrejurări concluzii false. Un exemplu clasic în această direcţie este paradoxul că toate triunghiurile sînt isoscele. Demonstraţia este posibilă datorită numai faptului că nu se ţine seama de axioma lui Pasch care lipseşte din „Elementele" lui Euclid.

Studiul critic al operei lui Euclid a fost făcut de D. Hilbert în celebra sa operă: „Bazele geometriei" pentru care i s-a decernat în acea vreme premiul N. I. Lobacevski.

Hilbert fondează „Axiomatica geometriei" enumerînd în primul rînd categoriile de elemente fundamentale: „punctele", „dreptele" şi „planele" — noţiuni care nu se definesc, nu se explică şi nu se descriu. El trece apoi la stabilirea relaţiilor fundamentale dintre aceste elemente: „a aparţine", „între", „a fi congruent" care de asemenea nu se definesc, nu se explică şi nu se descriu. In al treilea rînd, D. Hilbert stabileşte axiomele de bază ale geometriei cu ajutorul cărora se pot demonstra în mod riguros toate teoremele geometriei euclidiene.

Axiomele stabilite de Hilbert sînt grupate astfel: 1) opt axiome de apartenenţă, 2) patru axiome de ordonare, 3) cinci axiome de congruenţă, 4) două axiome de continuitate, 5) o axiomă a paralelelor. Se demonstrează în mod logic completitudinea acestor grupe de axiome, independenţa lor ca şi necontradicţia între ele.

Teoremele de legătură ale geometriei fac apel numai la noţiunea de apartenenţă. Ele se bazează pe cele opt axiome ale primului grup stabilit de Hilbert. Iată cîteva din aceste axiome de apartenenţă:

a) Există cel puţin trei puncte nesituate pe o dreaptă.

b) Orice plan conţine cel puţin un punct.

c) Prin trei puncte nesituate pe o dreaptă trece numai un plan.

d) Dacă două plane au un punct comun, ele mai au cel puţin încă un punct comun.

e) Există cel puţin patru puncte nesituate în acelaşi plan etc.

Axiomele de ordonare precizează ideea pre poziţiei „între". In acest grup de axiome intră printre altele şi postulatul lui Pasch: Fie A, B, C trei puncte nesituate pe o aceeaşi dreaptă, iar D o dreaptă din planul ABC, care nu trece prin nici unul din punctele A, B, C; dacă dreapta D taie una din cele trei drepte AB; AC; BC: între puncte, atunci ea va intersecta pe una din celelalte două drepte de asemenea între puncte.

Axiomele de congruenţă se referă la egalitatea elementelor. Cele de continuitate ne garantează posibilitatea alegerii unei unităţi de măsură (Arhimede) şi existenţa punctelor limită (Cantor). Ultima axiomă, aceea a paralelelor care afirmă unicitatea paralelei dusă dintr-un punct exterior dreptei, caracterizează geometria euclidiană.

Inlocuirea acestei din urmă axiome cu o alta ne conduce la geometriile neeuclidiene. Dintre aceste geometrii aceea care a condus de fapt la revizuirea bazelor geometriei a fost a genialului savant rus N. I. Lobacevski, care a spart în mod revoluţionar tiparele vechi deschizînd drumuri noi în ştiinţă.

III. IN LEGATURA CU TRANSFORMĂRILE GEOMETRICE

A transforma o figură geometrică înseamnă a o înlocui printr-o alta care să corespundă după o lege bine determinată. Dacă legea de transformare este convenabil aleasă, există între cele două figuri raporturi simple care permit să se descopere proprietăţi noi ale figurilor geometrice. In natură se petrec nenumărate fenomene a căror reflectare în geometrie este înregistrată de transformările geometrice. O figură ce se mişcă fără deformare suferă transformări geometrice de poziţie. Fiecărui punct din mulţimea de puncte a figurii F îi corespunde un singur punct în poziţia F' a aceleiaşi figuri şi reciproc. Transformări geometrice de această natură sînt translaţiile, rotaţiile, simetriile etc. In acest gen de transformări toate proprietăţile figurii F se conservă deoarece figura rămîne identică cu ea însăşi în toate poziţiile deplasării. Folosirea proprietăţilor neschimbate ale figurii deplasate dă posibilitatea rezolvării a nenumărate probleme puse de geometrie. Să găsim, de exemplu, drumul cel mai scurt pe care-l va parcurge un mobil care pleacă dintr-un punct fix A pînă la o dreaptă fixă D, de-a lungul căreia mobilul parcurge o lungime MN dată şi apoi se îndreaptă către un alt punct fix B situat de aceeaşi parte a dreptei D. Rotim cu 180° segmentul AM pînă în poziţia simetrică A'M şi deplasăm printr-o translaţie pe A'M în poziţia A"N.

Drumul descris de mobil AMNB este înlocuit în acest mod prin MN+A"NB. Pentru ca acesta să fie cel mai scurt drum este necesar ca N să fie situat pe segmentul care uneşte punctele fixe A", B. In celebra carte a lui I. I. Alexandrov, „Probleme de construcţii geometrice" se găsesc numeroase exemple de probleme rezolvate prin folosirea transformărilor geometrice fără deformare.

O clasă mai vastă de transformări folosite în geometrie pentru descoperirea de noi proprietăţi ale figurilor ca şi pentru rezolvarea problemelor de loc geometric şi de construcţii grafice este dată de transformările geometrice obţinute prin deformarea figurilor.

Omotetia face să corespundă fiecărui punct M de pe o figură F, un altul M' astfel să treacă printr-un punct fix O numit centru de omotetie şi în aşa fel ca raportul distanţelor OM şi OM' să fie constant K numit raport de omotetie. Figurile omotetice sînt asemenea şi la fel aşezate. Transformările omotetice reflectă fenomenul dilatării corpurilor. Un instrument folosit la trasarea figurilor omotetice este pantograful. Cu ajutorul acestui dispozitiv se copiază planuri şi hărţi la scări indicate de nevoile practicii. Dăm un exemplu de unde reiese modul cum e folosită omotetia pentru a descoperi noi proprietăţi ale figurilor geometrice. Este ştiut că medianele unui triunghi ABC se întîlnesc într-un punct G astfel că AG/A'G=BG/B'G=CG/C'G = —2. Rezultă deci că triunghiul A'B'C' format de mijlocul laturilor triunghiului ABC este omotetic cu acesta, raportul de omotetie fiind — 2. Din examinarea atentă a triunghiurilor ABC şi A'B'C' deducem că omoteticul ortocentrului H al triunghiului ABC este ortocentrul O al triunghiului median A'B'C', iar acesta din urmă este acelaşi cu centrul cercului circumscris triunghiului ABC.

Dat fiind că segmentul care uneşte două puncte omotetice trece prin centrul de omotetie şi este despărţit de acesta în segmente al căror raport este K = — 2, rezultă cunoscuta teoremă a lui Euler: Centrul cercului circumscris unui triunghi O, ortocentrul H şi centrul de greutate G sînt coliniare, iar raportul HG/GO este 2.

Inversiunea este o transformare geometrică care stabileşte drept corespunzător unui punct M de pe o figură F un altul M' astfel ca MM' să treacă printr-un punct fix numit centrul de inversiune, iar produsul distanţelor OM şi OM' rămîne constant egal cu K numit puterea de inversiune. Dacă omotetia păstrează forma figurilor, nu acelaşi lucru se întîmplă şi la inversiune. Transformatul unui cerc cînd polul de inversiune se află aşezat pe circumferinţă este o dreaptă. In general forma figurilor inverse nu se păstrează. In transformarea prin inversiune se conservă unghiurile curbelor transformate. Distanţa M'N' a două puncte inverse punctelor M şi N nu păstrează un raport constant faţă de distanţa MN. Segmentul M'N' este dat de formula

$$M'N' = k \cdot \frac{MN}{OM \cdot ON}$$

unde K este puterea, iar O — centrul de inversiune.

Cu ajutorul metodei de transformare prin inversiune se demonstrează numeroase teoreme care prezintă mari dificultăţi cînd încercăm să le demonstrăm folosind metodele obişnuite. De asemenea, întrebuinţînd inversiunea s-au rezolvat probleme de construcţii grafice grele. Problema lui Apollonius de a se trasa un cerc tangent la trei cercuri date s-a rezolvat cu uşurinţă datorită unei transformări prin inversiune. Ca să ilustrăm cele afirmate mai sus — să demonstrăm teorema lui Ptolomeu, privind un patrulater inscriptibil. Să transformăm patrulaterul ABCD înscris în cerc luînd ca pol punctul A de pe cerc şi o putere oarecare K. Cercul se transformă în dreapta D'C'B' care conţine inversele D', C' şi B' ale punctelor D, C, B, — celelalte trei vîrfuri ale patrulaterului.

In egalitatea evidentă: D'B'=D'C'+C'B' se înlocuiesc segmentele D'B', D'C', C'B' prin

$$k \cdot \frac{DB}{AD \cdot AB}, \quad k \cdot \frac{DC}{AD \cdot AC} \text{ şi } k \cdot \frac{CB}{AC \cdot AB}$$

pe baza formulei amintită mai sus. După simplificări şi eliminarea numitorilor se obţine AD.BC+AB.DC=AC.BC care demonstrează teorema lui Ptolomeu.

Anumite proprietăţi ale figurilor inverse permit construirea unor aparate cu ajutorul cărora se poate trasa în mod mecanic inversa unei figuri date.

Transformările proiective constituie o clasă mult mai largă de transformări şi formează obiectul de studiu al geometriei proiective. Intr-una din transformările proiective se stabileşte corespondentul unui punct de pe o figură F un altul M' de pe un plan fix P astfel ca dreapta MM' să treacă printr-un punct fix O numit centru de proiecţie. Transformările proiective de acest gen reflectă numeroase fenomene legate de propagarea razelor de lumină. O transformare proiectivă deformează în general figurile. Numeroase proprietăţi ale figurilor proiectate se conservă. Astfel, unor puncte coliniare le corespund de asemenea puncte în linie dreaptă. Unor drepte concurente le corespund alte drepte concurente. Tangenta la o curbă se proiectează după o tangentă la curba proiectată. Raportul anarmonic a patru puncte coliniare rămîne invariant în proiecţie etc. Folosirea cu iscusinţă a proprietăţilor proiective ale figurilor ne conduc la stabilirea de proprietăţi noi ale figurilor geometrice. Este concludentă în această privinţă simplitatea cu care se stabilesc cu ajutorul transformărilor proiective numeroase însuşiri ale conicelor. Teorema cunoscută a lui Brianchon, de exemplu, privind exagonul circumscris unui cerc şi care demonstrează că diagonalele care unesc vîrfurile opuse ale exagonului sînt concurente, se generalizează cu uşurinţă la conice dacă ţinem seama că elipsa, iperbola şi parabola pot fi aşezate pe un con circular drept pe care se poate aşeza şi cercul.

Transformările proiective au numeroase aplicaţii practice; este de ajuns să cităm una din ele pentru a ne da seama de importanţa lor. Sistemul de proiecţie Mercator pentru construirea hărţilor, foloseşte acest gen de transformări. Planul de proiecţie este ecuatorul, iar centrul de proiecţie este un punct de pe axa polilor. In sistemul Mercator unor cercuri de pe sferă le corespund cercuri pe plan, iar unghiurile a două curbe se păstrează în proiecţie. Aceste proprietăţi sînt deosebit de utile în realizarea hărţilor după sistemul Mercator.

Studiul transformărilor geometrice nu se opreşte aici. El este tot atît de vast ca şi studiul funcţiilor cu care de altfel are o strînsă legătură. Transformarea geometrică este reflectarea în geometrie a dependenţelor funcţionale. Din studiul funcţiilor se detaşează noi transformări deosebit de importante cum sînt transformările conforme şi cele topologice.

*) *Extrase din consultaţiile organizate de catedra de matematică de la Institutul Interregional de perfecţionare a cadrelor didactice din Bucureşti.*

Parcela experimentală-mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură

Schimbul de experiență al cadrelor didactice din regiunea Pitești

Sarcinile trasate școlilor prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani intră din ce în ce mai adînc în preocuparea cadrelor didactice, a organelor de îndrumare și control raionale și regionale.

Secția de învățămînt a regiunii Pitești, urmărind să mobilizeze învățătorii și profesorii în lupta pentru o mai temeinică înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, a organizat de curînd o consfătuire cu învățătorii și profesorii care predau științele naturale, fruntași, din toate raioanele regiunii. La această consfătuire au participat și șefii secțiilor de învățămînt raionale, precum și directorii de școli care lucrează în localități cu sector socialist agricol. Tema centrală a consfătuirii a fost: „Terenul experimental școlar, mijloc de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice".

Consfătuirea a contribuit într-o măsură însemnată la lămurirea concretă a sarcinilor ce revin învățătorilor și profesorilor de științe naturale în legătură cu îmbunătățirea muncii pe parcela experimentală. Schimbul de experiență realizat cu acest prilej a constituit un puternic stimulent în activitatea cadrelor didactice din regiunea Pitești, pentru a transforma munca pe parcela experimentală într-un mijloc însemnat de pregătire a elevilor în vederea muncii in agricultură, într-un mijloc de propagandă vie și concretă a metodelor agrotehnice înaintate.

Cerințele programei școlare prind viață

Participanții la consfătuire au avut mult de învățat mai ales din munca școlii de 7 ani din comuna Priboeni, raionul Topoloveni. Referatul prezentat de tovarășul Catană I. Ion, profesor de științe naturale la această școală, a arătat pe larg metodele folosite și rezultatele obținute în munca cu elevii pe parcela experimentală, prin respectarea minuțioasă a cerințelor programei școlare, a instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la complectarea programei de științe naturale.

Profesorul de științe naturale și conducerea școlii de 7 ani din comuna Priboeni au înțeles că acolo unde activitatea practică pe parcelă este bine organizată, aceasta constituie o serioasă bază demonstrativă în predarea științelor biologice, în consolidarea și lărgirea cunoștințelor predate, în formarea și dezvoltarea deprinderilor practice ale elevilor. Realizînd o strînsă concordanță între activitatea practică și conținutul programei și al manualului, profesorul de științe naturale a reușit să întărească treptat caracterul intuitiv al predării științelor biologice.

Planificarea activității practice pe parcelă nu a fost făcută la întîmplare. Colectivul școlii a analizat mai întîi sarcinile ce revin școlilor sătești din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii, a studiat instrucțiunile pentru reducerea materiei din programa și manualele de științele naturale pentru clasele V—VII, precum și îndrumările cu privire la înarmarea elevilor cu cunoștințe practice agricole. Totodată, colectivul pedagogic a studiat materialul de propagandă aflat la secția agricolă raională a sfatului popular. Pe baza acestui studiu și ținînd seama de condițiile de sol și climă, de culturile proprii regiunii respective, cadrele didactice au putut organiza just munca pe parcelă. Astfel, a fost întocmit cu multă grijă planul calendaristic al lucrărilor practice. După fiecare capitol predat, s-au prevăzut ore de activitate practică, menite să contribuie la consolidarea cunoștințelor însușite de către elevi. Conținutul acestor lucrări este determinat în mod direct de cerințele programei școlare, de volumul cunoștințelor cuprinse în manual, precum și de condițiile de sol și climă existente în comuna Priboeni.

Dar pentru ca activitatea practică desfășurată cu elevii să asigure într-adevăr pregătirea lor pentru munca agricolă, să le dezvolte dragostea și interesul pentru acest domeniu, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Priboeni nu s-au mulțumit numai cu întocmirea unui minuțios plan calendaristic al activității practice. Așa cum în predarea lecțiilor de biologie acordă o deosebită atenție pregătirii lecțiilor, organizării experiențelor, tot astfel în desfășurarea muncii pe parcelă, învățătorii de la clasele I—IV și profesorul de științe naturale acordă importanța cuvenită pregătirii pentru această muncă, planificării minuțioase a fiecărei ore de lucrări practice. Tovarășul Catană I. Ion a prezentat la consfătuire chiar planul unei ore de activitate practică pe parcela experimentală. Din acest plan se vede în mod clar grija cu care cadrele didactice din Priboeni se pregătesc pentru activitatea practică cu elevii.

Deosebit de pozitiv în activitatea cadrelor didactice de la școala de 7 ani din Priboeni este faptul că au știut să realizeze o legătură organică între conținutul lecțiilor de biologie, al lucrărilor practice desfășurate la colțul naturii vii și cele de pe parcela experimentală. Astfel, pentru ca munca pe parcela experimentală să dea într-adevăr rezultatele dorite, învățătorii și profesorul de științe naturale s-au străduit să dea lecțiilor lor un nivel științific cît mai corespunzător, să-i înarmeze pe elevi cu temeinice cunoștințe de biologie. In acest scop, învățătorii de la clasele I—IV și profesorul de științe naturale au căutat să lege cît mai strîns conținutul lecțiilor predate de munca agricolă din comună și din raionul respectiv, au căutat să folosească un bogat material didactic și intuitiv.

De exemplu, în predarea lecției despre „Cultura cerealelor", tovarășul Catană a folosit ca material intuitiv, pe lîngă produsele parcelei experimentale, și produsele recoltate de țăranii muncitori Nicu Nicolau, Puiulescu Constantin, Gheorghe Pîslaru și alții, care, — îngrășînd terenul cu bălegar, semănînd porumbul în cuiburi dispuse în patrat și prășind de trei ori cu prășitoarea și odată cu sapa — au reușit să recolteze o producție medie de 3000—3500 kg la ha. La lecția „Griul și semănatul lui", tovarășul Catană le-a arătat elevilor o semănătoare cu șase rînduri. In legătură cu lecția despre îngrășămintele naturale, elevii au fost conduși la gospodăria țăranului muncitor Pîslaru Gheorghe, care și-a făcut în toamna acestui an o platformă de bălegar.

Majoritatea lecțiilor referitoare la principalele plante de cultură cuprinse în manualul clasei a VI-a au fost predate chiar pe parcela experimentală.

Pentru o cît mai justă organizare a activității practice pe parcela experimentală, elevii au fost împărțiți pe colective, asigurîndu-se în felul acesta participarea fiecărui elev la această muncă, precum și posibilitatea controlului și a unei îndrumări operative.

In vederea bunei desfășurări a acestei activități, cadrele didactice nu au folosit numai mijloacele școlii, ci și diferitele posibilități ale comunei. De exemplu, activitățile legate de reparatul uneltelor s-au desfășurat în atelierul de fierărie al cooperativei. De asemenea, lucrările privitoare la selecționarea semințelor, tratarea și încercarea puterii lor de germinare au fost organizate nu numai la colțul naturii vii din școală, ci și la centrul comunal de tratare și selecționare a semințelor, unde elevii au participat în mod direct la lucrări. Au lucrat la trior, au preparat prafuri insecticide în proporția indicată etc.

Plăcerea și interesul cu care elevii au executat aceste lucrări i-au determinat și pe părinții lor să repare la timp uneltele, să selecționeze și să trateze semințele, să încerce puterea lor de germinare atît în campania de toamnă, cît și în cea de primăvară. Elevele Enache Florica, Pîslaru Elena, Iliescu Elena, Pîrvu C. Maria, Călij Gh. Elena, Puiulescu C. Maria, Căpriș N. Victoria și altele au muncit ele însele în gospodăriile părinților, dovedind un deosebit interes pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Cadrele didactice din Priboeni s-au străduit să-i ajute pe elevi să înțeleagă scopul lucrărilor, să le dezvolte spiritul de observație, să-i obișnuiască a trage concluzii pe baza observațiilor făcute. Elevii au fost îndrumați să urmărească unitatea dintre organism și mediu, să observe comparativ dezvoltarea plantelor. In acest scop, fiecare parcelă din cele 10 ale terenului experimental este împărțită în două pentru a da elevilor posibilitatea să compare continuu dezvoltarea plantelor îngrijite după metode înaintate cu dezvoltarea celor cultivate prin folosirea unor metode empirice. Acest lucru va ajuta pe elevi să tragă ușor concluzii cu privire la necesitatea folosirii metodelor agrotehnice înaintate. In caietele lor de observații, ei nu-și notează orice amănunt, ci numai acele observații care oglindesc apariția unui fenomen nou sau a unui aspect deosebit în dezvoltarea plantelor, pe baza muncilor efectuate, a condițiilor de sol și climă.

In general, lucrările practice planificate pentru munca pe parcelă în acest an urmăresc să le facă cunoscute elevilor principalele plante de cultură ce se pot dezvolta bine în Priboeni, să le dea cunoștințe despre solurile cu și fără structură și despre mijloacele de îmbunătățire a compoziției și structurii solului, despre lucrările de pregătire a terenului pentru însămînțat, selecționarea, tratarea și încercarea puterii de germinare a semințelor, despre semănatul, grăpatul, plivitul și îngrijitul semănăturilor de toamnă, despre metodele de cultivare a principalelor plante anuale, bianuale și perene, despre îngrijirea pomilor în fiecare anotimp al anului, despre plantatul răsadurilor și îngrijirea lor, despre executarea diferitelor altoiri și încrucișări sexuate.

Intregul teren experimental a fost pregătit în scopul aplicării directe a cunoștințelor predate. Terenul a fost îngrășat cu 10 care de bălegar și desfundat cu cazmaua. Parcelele sînt limitate prin țărușii văruiți și despărțite prin culoare pe care elevii să poată circula ușor. Pe prima parcelă se experimentează metoda lui Malțev, de prelucrare a solului. Pe parcela nr. 8 se pregătește o pepinieră; aici s-au semănat semințe de măr și păr pădureț. Parcela nr. 2. a fost semănată cu cereale — grîu și secară de toamnă. Pe o altă parcelă s-au făcut gropi pentru săditul puieților de pomi fructiferi. Pomii fructiferi existenți sînt bine îngrijiți. In timpul iernii s-a strîns zăpadă în jurul tulpinii lor. Acum, coroanele sînt fasonate și stropite cu substanțe chimice. Elevii au obținut importante succese în determinarea puterii de germinare a semințelor, în iarovizarea cartofilor etc.

Colectivul didactic, ca și elevii și-au propus să depășească rezultatele obținute în anul trecut cînd, cu toate condițiile climaterice nefavorabile (trei inundații și trei grindini) tot au reușit să strîngă o recoltă medie de 3500 kg. porumb la ha, 1600 kg grîu la ha, și 1,700 kg cartofi la cuib. Acest fapt a contribuit în largă măsură la lămurirea țăranilor muncitori cu privire la superioritatea metodei de semănare a porumbului și a cartofului în cuiburi dispuse în pătrat.

Folosind experiența anului trecut, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Priboeni continuă să folosească activitatea pe parcela experimentală și ca un mijloc puternic de propagandă agrotehnică. In acest scop ele își sfătuiesc elevii să arate părinților acasă caietele în care își notează lucrările practice efectuate, să le comunice observațiile lor. Elevii cu un nivel mai ridicat de cunoștințe biologice și cu suficiente deprinderi practice au fost organizați în colective de agitație printre părinți, pe sectoare. La sfîrșitul fiecărei luni, după ținerea conferințelor agricole în cadrul căminului cultural, țăranii muncitori sînt invitați să viziteze terenul experimental al școlii, unde li se dau explicații amănunțite asupra lucrărilor efectuate, asupra deosebirilor dintre metodele folosite pe o porțiune și pe cealaltă a fiecărei parcele.

Ca urmare, un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori din Priboeni au renunțat la metodele înapoiate pe care le foloseau pînă acum în agricultură, execută la timp fiecare lucrare agricolă. Crește simțitor numărul celor care vor să intre în întovărășire. In acest an, comuna a fost fruntașă pe raion la toate campaniile agricole.

Țăranii muncitori din Priboeni urmează sfaturile cadrelor didactice și ale elevilor lor, pentru că aceste sfaturi sînt însoțite de exemplul pe care-l constituie întreaga lor activitate. Impreună cu învățătorii și profesorii, elevii au plantat 20 de mii de puieți de salcîmi, au colectat 8 kg de sămînță de salcîm glădice, au plantat 1000 de puieți de dud pe o porțiune din izlazul comunal unde se proiectează crearea unui centru sericicol, au obținut succese în anul trecut în cultura porumbului semănat în cuiburi dispuse în patrat, în aplicarea ciupitului și copilitului la anumite plante de grădină și în repicatul zarzavaturilor, în diferite lucrări de polenizare suplimentară la porumb, la floarea soarelui, lucernă și altele. Țăranii muncitori din Priboeni se apropie de școală și-i urmează exemplul și pentru că școala la rîndul ei caută să cunoască și să popularizeze succesele obținute de țăranii muncitori fruntași, pentru că activitatea școlii este legată strîns de problemele producției locale.

Pentru ca viitorii învățători să poată înarma elevii cu temeinice cunoștințe de biologie

In cadrul discuțiilor ce s-au dus pe marginea referatului prezentat în consfătuire, tovarășul Alexandru Cristescu, profesor la școala pedagogică mixtă din Cîmpulung, a insistat asupra sarcinilor ce revin școlilor pedagogice în pregătirea învățătorilor care vor trebui să muncească în școlile sătești.

La școala pedagogică mixtă din Cîmpulung, s-a avut în vedere ca elevii, majoritatea viitori învățători, să cunoască bine bazele științifice ale muncii agricole, să execute cu pricepere lucrări de laborator, lucrări practice la colțul naturii vii și pe terenul școlar experimental, să posede suficiente deprinderi practice pentru ca în viitor să fie în stare să pregătească în mod temeinic pe elevii școlilor elementare și să ducă în sate o susținută propagandă pentru o agricultură înaintată.

Acest lucru se reflectă atît în felul cum sînt predate în școală lecțiile de botanică și zoologie, cît și în desfășurarea practicii agricole. Un accent deosebit se pune pe înarmarea elevilor cu cunoașterea temeinică a metodelor agrotehnice înaintate, pe dezvoltarea spiritului lor de observație și a priceperii de a executa experiențe și lucrări practice. In acest scop, s-a acordat o importanță deosebită predării următoarelor teme: studiul plantei, studiul semințelor, plantele tehnice, germinația semințelor, dușmanii plantelor, dușmanii pomilor fructiferi, creșterea viermilor de mătase.

Activitatea practică este organizată în așa fel ca elevii să-și lărgească și să-și consolideze cunoștințele teoretice însușite, să poată cunoaște cît mai larg aspectele muncii agricole, pentru a putea în viitoarea lor muncă de învățători, să transmită cunoștințe și deprinderi temeinice elevilor și să îndrumeze cu pricepere pe țăranii muncitori în lupta pentru producții sporite. Astfel, elevii acestei școli pedagogice participă în orele de practica agricolă, precum și în timpul lor liber, la diferite munci pe parcela legumicolă și pe cea pomicolă, în toate anotimpurile anului. Profesorul de științe naturale are grijă ca fiecare elev să participe la toate lucrările și la toate culturile, să cunoască metodele avansate și explicațiile științifice ce stau la baza folosirii acestor metode.

O contribuție însemnată în pregătirea practică a elevilor o are și activitatea practică organizată la ferma școlii. Elevii desfășoară aici lucrări individuale, în cadrul practicii de o zi, învățînd să aplice diferite metode de îngrijire a animalelor.

Exemplul școlii în lupta pentru recolte sporite

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din Țițești, raionul Pitești, se străduiesc să arate prin fapte țărănimii muncitoare avantajele folosirii metodelor înaintate în agricultură. Luînd cuvîntul la consfătuire, tovarășul Lăzărescu Ion, profesor la această școală, a insistat tocmai asupra rolului școlii de a constitui, prin activitatea sa practică pe parcela experimentală, exemplul cel mai concludent, materialul demonstrativ al sfaturilor agrotehnice și al conferințelor ținute în cadrul căminului cultural cu privire la importanța folosirii metodelor înaintate în agricultură.

In organizarea și planificarea muncii pe parcela experimentală, cadrele didactice din Țițești au avut în vedere, pe lîngă obiectivul principal — înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi trainice din domeniul biologiei și al agriculturii — și realizarea exemplului pe care să-l urmeze țărănimea muncitoare. Invățătorii și profesorii de la această școală și-au propus să-i învețe pe elevi și pe părinții lor cînd și cum trebuie executată fiecare lucrare agricolă pentru a se obține recolte mai mari și de mai bună calitate.

Astfel, încă din iarnă, colectivul școlii și-a întocmit un plan amănunțit, cuprinzînd lucrările pe terenul experimental în tot timpul anului, precum și pregătirea teoretică a învățătorilor și a profesorilor pentru această muncă. Planul cuprinde măsuri menite să dea elevilor posibilitatea să aplice în activitatea practică nu numai cunoștințele de biologie, ci și cunoștințe de matematică, de fizică, de chimie, de geografie etc. De pildă, elevii claselor V—VII, împărțiți pe echipe, au participat la lucrările de măsurare a terenului, la împărțirea lui în parcele conform figurilor și dimensiunilor stabilite în schemă, au calculat cantitatea de semințe necesară pentru suprafețele stabilite pentru cultura fiecărei plante, au cîntărit semințele. In felul acesta, ei și-au dat mai bine seama cît de necesar este să învețe temeinic la toate obiectele. In același timp, faptul că în activitatea pe parcelă nu li s-a cerut să aplice numai cunoștințele de biologie cu privire la structura și compoziția solului, la selecționarea, tratarea și verificarea puterii de germinare a semințelor, la condițiile executării diferitelor munci, ci și cunoștințe precise de matematică, a mărit interesul elevilor pentru această muncă. La aceasta a contribuit direct și organizarea unei stațiuni meteorologice alături de parcela experimentală. Elevii au fost îndrumați să facă observații sistematice asupra vremei, folosind higrometrul, girueta, pluviometrul, termometrul și barometrul aneroid, să tragă concluzii asupra mersului vremii pentru a planifica desfășurarea lucrărilor practice.

Rezultatele observațiilor meteorologice făcute de elevi n-au folosit numai școlii. Ele s-au răspîndit repede în comună. Țăranii muncitori din Țițești își dau seama că copiii lor se pregătesc pentru o muncă mai luminată. In timpul iernii, fiecare țăran muncitor care are un copil în clasele V—VII l-a văzut studiind diferite broșuri cu privire la planta pe care trebuie să o cultive echipa din care face parte, făcînd rezumate, copiind desene, l-a auzit vorbind despre conținutul acestor cărți. De aceea, nu e de mirare că numărul celor care vin să urmărească mersul lucrărilor pe parcela experimentală a școlii, care urmăresc afișul cu observațiile meteorologice devine din ce în ce mai mare.

Invățătorii și profesorii din Țițești au grijă ca țăranii muncitori și fiii lor să aibă ce învăța. Culturile de toamnă sînt frumoase și viguroase. Livada de pomi este îngrijită. Elevii au fost primii care au început însămînțările de primăvară, iar terenul a fost pregătit așa cum li s-a spus țăranilor muncitori în conferința ținută la căminul cultural. Etichetele puse la fiecare parcelă arată felul culturilor.

Curiozitatea și interesul țăranilor muncitori pentru cunoașterea metodelor agrotehnice aplicate la școală au crescut mult în acest an și din alt motiv. Ei au aflat de la tovarășii învățători și profesori, ca și de la copiii lor, că pe unele parcele se vor face culturi suprapuse. De pildă, pe parcelele pe care s-a pus în toamnă ceapă pentru foi, în primăvară se vor pune castraveți, iar mai tîrziu varză de toamnă. De asemenea sînt planificate culturi intercalate: varză printre cartofi. Aceste măsuri sînt menite să arate că și o suprafață minimă poate satisface nevoile de legume și zarzavaturi ale unei familii.

Participanții la consfătuire au învățat mult și din cuvîntul tovarășului Nicolae Dincă, președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Vedea, care a vorbit despre rezultatele deosebit de însemnate pe care le-a obținut pe lotul individual în cultura zarzavaturilor. De la început, cuvîntul tovarășului Dincă a stîrnit un puternic interes în rîndurile participanților la consfătuire, arătînd că a recoltat de pe lotul său roșii în greutate de 900 grame bucata.

Procedeele pe care le-a folosit pentru a ajunge la acest rezultat au fost următoarele: In primul rînd, sămînța selecționată a semănat-o în răsadniță caldă, între 1—10 februarie. Cînd plantele au ajuns la 30—40 cm înălțime, le-a replantat, avînd grijă să nu rupă rădăcinile. Le-a plantat adînc, lăsînd la suprafață numai 5—6 cm. pentru a înlesni formarea unui sistem radicular puternic prin dezvoltarea a numeroase rădăcini adventive, mărind în felul acesta rezistența la secetă. Udatul roșiilor nu s-a făcut cu apă simplă, ci cu amestec de apă, bălegar și urină de la vite. Fiecare udat a avut loc seara sau dimineața și suprafața udă din jurul plantei a fost apoi acoperită cu țărînă, pentru a împiedica evaporarea apei. Terenul s-a afînat de 4-5 ori și de fiecare dată s-au aplicat îngrășăminte suplimentare. Cînd plantele au înflorit s-au executat ciupitul și copilitul.

Procedee asemănătoare în ceea ce privește pregătirea terenului, semănatul și udatul, s-au folosit și în cultura verzei. S-a obținut o recoltă bună pe deal, fără ca să fie udată des, ci numai de 3—4 ori pe vară. Pentru aceasta, varza a fost plantată adînc pe șănțulețe ale căror maluri au fost surpate treptat, pe măsură ce varza a crescut. In felul acesta, s-au obținut rădăcini foarte puternice și adînci, capabile să extragă din pămînt apa necesară, chiar atunci cînd aceasta se găsea în sol în cantitate foarte mică.

Un bun exemplu în lupta pentru recolte sporite îl constituie și activitatea desfășurată pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Boișoara, raionul Loviștea. Participanții la consfătuire au învățat multe din experiența acestei școli, mai ales în ceea ce privește folosirea rezultatelor obținute pe parcelă în munca de lămurire a țărănimii muncitoare în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Astfel, tovarășul Popa N. Ioan, profesor la această școală, a vorbit despre grija cadrelor didactice de la școala sa pentru a aplica cu elevii în mod just cunoștințele teoretice în practică, pentru a respecta toate regulile agrotehnice, așa încît rezultatele să fie într-adevăr convingătoare. De pildă, pe parcelă s-au desfășurat experiențe privitoare la semănarea porumbului și cartofului în cuiburi așezate în patrat. Recoltele obținute au demonstrat cu prisosință valoarea metodelor folosite. Deși comuna se găsește la o mare altitudine, s-au recoltat 38.000 kg cartofi la ha și 5200 kg porumb la ha. Ca urmare, majoritatea țăranilor muncitori care urmează cursurile agrotehnice și-au luat angajamentul că vor semăna pe 75 la sută din suprafața pe care o posedă porumb și cartofi în cuiburi dispuse în patrat. Succesele școlii în această privință au fost larg popularizate și în cadrul gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comună, unde de asemenea s-a extins semănatul porumbului și cartofului în cuiburi dispuse în patrat.

O atenție deosebită au acordat participanții la consfătuire și problemelor privitoare la munca pe parcelă a elevilor din clasele I-IV. Tovarășul Ion Negoescu, profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Bălănești, raionul Slatina, de exemplu, a arătat că elevilor mici trebuie să li se repartizeze culturi mai simple, la care rezultatele îngrijirilor să se vadă repede — de pildă ceapă, usturoi, ridichi de lună, salată, mazăre, fasole etc.

De asemenea, tovarășul Negoescu a insistat asupra necesității de a convinge părinții să lase elevilor cîte o porțiune de teren acasă, pentru a experimenta și aici ceea ce execută la școală sub îndrumarea și supravegherea învățătorului sau a profesorului de științe naturale.

Indrumările cadrelor didactice să se întemeieze pe fapte

Invățătorii și profesorii fruntași de științe naturale din regiunea Pitești au primit cu prilejul acestei consfătuiri prețioase lămuriri în legătură cu felul cum trebuie să desfășoare activitatea pe parcela experimentală a școlii.

Tovarășul Arsene, șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești, a ținut ca participanții la consfătuire să știe bine ce au de făcut pe locurile lor de muncă.

Vorbind despre importanța deosebită pe care o are munca cu elevii pe parcela experimentală, el a arătat că prin această activitate se realizează una din laturile esențiale ale educației politehnice a elevilor. Invățînd să mînuiască diferite instrumente agricole, să execute diferite lucrări practice agricole, elevii se înarmează cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice deosebit de importante pentru dezvoltarea lor multilaterală, pentru pregătirea lor din punct de vedere practic. Totodată, el a arătat că, pentru a corespunde sarcinilor ei, școala trebuie să țină pas cu viața. Ea nu poate rămîne străină de marea bătălie pe care o dă întregul nostru popor muncitor pentru recolte sporite în agricultură. In același timp, școala trebuie să înarmeze pe elevi cu cunoașterea bazelor științifice ale principalelor ramuri de producție, să realizeze educația comunistă a elevilor.

Practica agricolă pe parcela experimentală nu trebuie să constituie un scop în sine. Această activitate trebuie considerată ca un mijloc însemnat de instruire și educare a elevilor în spirit comunist, de pregătire a lor pentru viață, pentru munca pe care vor trebui să o desfășoare ca viitori constructori ai socialismului.

Pentru ca elevii să poată aplica cu pricepere cunoștințele biologice însușite, pentru a cunoaște toate aspectele procesului de producție agricolă, este necesar, a spus tovarășul Arsene, să fie antrenați la munca productivă din grădina școlară, din gospodăria agricolă colectivă sau de stat. Pe terenul experimental elevii nu pot cunoaște avantajele agriculturii mecanizate. Pe terenul experimental nu se pot folosi semănătoarea, prășitoarea etc. De aceea, trebuie luate măsuri prin care să se asigure participarea directă a elevilor la producția agricolă. Numai astfel elevii se vor putea familiariza cu producția agricolă în ansamblul ei, numai astfel vor înțelege mai bine utilitatea metodelor agrotehnice cunoscute în activitatea desfășurată pe parcela experimentală.

Tovarășul Arsene a apreciat ca pozitivă munca unor profesori cum sînt tovarășii Stămulescu de la Ocnele Mari, Ion Negoescu de la Bălești și Ion Popa de la Boișoara, care au antrenat elevii în executarea unor experiențe cît mai interesante. El a atras atenția tuturor pedagogilor asupra faptului că grija lor trebuie să se îndrepte în primul rînd asupra lucrărilor practice cerute de programa școlară, asupra culturilor proprii regiunii și raionului din care fac parte.

In continuare, tovarășul Arsene a combătut greșeala pe care o fac unele cadre didactice care antrenează și țăranii muncitori în munca pe parcela experimentală. Elevii execută pe parcelă numai lucrări cerute de conținutul programei școlare. In explicarea lucrărilor, învățătorul sau profesorul trebuie să facă corelație cu toate cunoștințele însușite de elevi la diferite obiecte de studiu, trebuie să țină seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor, așa că antrenarea, alături de elevi, a părinților lor nu poate da rezultate bune. Tovarășul Arsene a combătut, de asemenea, și atitudinea greșită a acelor cadre care, nereușind să antreneze țăranii muncitori la lucrările experimentale de pe terenul cercului agrotehnic, îl lucrează cu elevii.

Tov. Arsene a arătat sarcinile pe care-și propune să le aducă la îndeplinire secția regională de învățămînt, cu ajutorul cabinetului pedagogic, pentru popularizarea largă a experienței pozitive a școlilor în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole și de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate.

Concluzii

Consfătuirea organizată de către secția de învățămînt a regiunii Pitești cu învățătorii și profesorii fruntași în predarea științelor naturale s-a dovedit a fi deosebit de utila. Numărul mare al celor înscriși la cuvînt, seriozitatea cu care au analizat propria lor muncă au oglindit adîncul simț de răspundere pe care-l manifestă majoritatea cadrelor noastre didactice în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice, pentru întărirea contribuției școlii la dezvoltarea agriculturii noastre. In același timp, consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență. S-au cules învățăminte deosebit de prețioase mai ales din comunicările tovarășilor învățători și profesori de științe naturale de la școlile de 4 și de 7 ani din comunele Priboeni, Țițești, Boișoara, Bălănești, Ocnele Mari-Slătioara, Teiu-Deal, Călimănești, Lăunele de Sus, de la școala pedagogică din Cîmpulung.

Extinzînd experiența acestor școli în cît mai multe unități școlare din regiune, secția de învățămînt regională și secțiile de învățămînt raionale vor sprijini efectiv ridicarea conținutului științific al muncii pe parcela experimentală în școlile din regiunea Pitești.

Consfătuirea a însemnat, totodată, și un prilej însemnat pentru lămurirea diferitelor probleme ce se ridică în organizarea și desfășurarea muncii pe parcela experimentală școlară. Astfel, din lămuririle ce s-au dat la sfîrșitul discuțiilor a reieșit clar că întreaga activitate ce se desfășoară pe parcela experimentală trebuie să respecte cerințele programei școlare, că în aplicarea regulilor agrotehnice, în organizarea experiențelor pe parcelă trebuie să se țină seama îndeaproape de condițiile de sol și de climă, de particularitățile de vîrstă ale elevilor. S-a insistat în mod just asupra legăturii strînse ce trebuie să existe între teorie și practică, combătîndu-se poziția greșită a unor cadre care privesc în mod separat pregătirea teoretică și cea practică a elevilor, care nu consideră munca pe parcela experimentală ca un mijloc de aplicare sistematică a cunoștințelor însușite de către elevi în cadrul lecțiilor, ca un mijloc de lărgire și de consolidare a acestor cunoștințe. Pentru toți participanții la consfătuire a reieșit în mod convingător că lucrările practice organizate pe parcela experimentală trebuie să aibă nivelul științific corespunzător clasei din care fac parte elevii.

Cadrele didactice au înțeles că terenul experimental nu trebuie să se împartă într-un număr prea mare de parcele ci că este bine să se organizeze o parcelă colecție, care să asigure materialul intuitiv viu, necesar în predarea botanicii, și parcele prin care să se urmărească creșterea producției la culturile specifice raionului și comunei respective, precum și răspîndirea acelor culturi care ar avea condiții prielnice, dar care nu au intrat în preocupările localnicilor.

Exemplele negative ce s-au scos la lumină în cadrul acestei consfătuiri au arătat, de asemenea, necesitatea organizării unei munci și mai susținute de către învățători și profesori pe parcela experimentală. Faptul că încă mai sînt folosite, în unele raioane, metode înapoiate de muncă arată sarcinile deosebit de însemnate ce revin învățătorilor și profesorilor de științe naturale atît în activitatea lor obștească, cît și în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice.

Indeplinirea sarcinilor trasate cu acest prilej de către delegatul ministerului și de către șeful secției de învățămînt regionale cu privire la apropierea elevilor de producția agricolă, prin participarea directă și sistematică la diferite munci, cu privire la popularizarea larga, în rîndurile țărănimii muncitoare, a lucrărilor desfășurate pe parcelă și a rezultatelor obținute, va contribui în mare măsură la înlăturarea metodelor înapoiate. Participanții la consfătuire au înțeles rolul deosebit de important pe care îl au învățătorii și profesorii de științe naturale în această acțiune, au înțeles că activitatea de pe parcela experimentală trebuie să constituie un bun exemplu pentru țărănimea muncitoare în lupta pentru o agricultură înaintată.

Dacă secția de învățămînt regională ar fi inclus în cadrul acestei consfătuiri și vizitarea unei școli din Pitești, unde să se analizeze în mod concret activitatea pe parcela experimentală, roadele ei ar fi fost și mai însemnate.

In general, consfătuirea a însemnat un ajutor deosebit de valoros în activitatea învățătorilor și profesorilor care predau științele naturale în regiunea Pitești. Participanții la consfătuire au datoria să comunice conținutul ei în rîndurile cadrelor didactice cu care lucrează, pentru ca împreună să rezolve cu succes sarcinile ce revin școlii.

A 10-a aniversare a eliberării Ungariei

In R. P. Ungară se acordă o grijă și o atenție deosebită bunei dezvoltări a copiilor, creării tuturor condițiilor menite să le asigure o viață fericită.

In clișeu: *Intr-o grădiniță de copii din R. P. Ungară.*

La 4 aprilie s-au împlinit 10 ani de cînd eroica Armată Sovietică a alungat de pe teritoriul Ungariei, după lupte crincene, pe jefuitorii hitlerești, deschizînd poporului maghiar drumul către o viață liberă și fericită.

Odată cu eliberarea Ungariei de sub jugul asupritorilor hitlerești, poporul maghiar a pornit cu avînt la reconstrucția țării, împinsă pe marginea prăpastiei de fasciștii germani. In scurt timp, poporul a reușit să-și valorifice întreaga sa capacitate creatoare.

In anii puterii populare, poporul muncitor din Ungaria a obținut victorii mărețe în construcția pașnică. Industria grea a luat un mare avînt. Numeroase mașini, care în trecut erau importate, se construiesc acum cu succes în R. P. Ungară. Se dezvoltă în ritm rapid industriile ușoară și alimentară.

Importante succese au fost obținute în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In prezent, cooperativele agricole cultivă o cincime din pămîntul arabil al țării.

Pășind hotărît în rîndurile popoarelor luptătoare pentru pace, poporul maghiar sărbătorește cea de-a 10-a aniversare a eliberării sale încordîndu-și eforturile pentru făurirea unei vieți îmbelșugate și fericite.

Din R. P. Ungară

Culegere de scrieri ale clasicilor marxism-leninismului despre educație

In cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării Ungariei s-a editat culegerea intitulată „Marx-Engels-Lenin-Stalin despre educație". Scopul volumului este de a reda, strînse la un loc, cele mai importante scrieri în problema educației. Cartea, care cuprinde peste 500 de pagini, este prima culegere de acest gen în limba maghiară. Volumul a fost editat de Editura Cărților Școlare.

O întîlnire a pionierilor

La începutul acestei luni, pionierii maghiari au avut prima lor întîlnire pe țară. In Capitală au sosit cca. 6000 pionieri din provincie. Membrii organizațiilor de tineret și fruntași în producție din cadrul Căilor ferate s-au oferit să-i transporte pe pionieri la această întîlnire, cu trenuri speciale.

Jubileul școlii din Békéscsaba

Școala medie de băieți din orașul Békéscsaba a împlinit 100 de ani de existență. Cu acest prilej se va organiza o festivitate în memoria lui Kulich Gyula, fost elev al școlii, unul din martirii mișcării muncitorești maghiare.

Înflorește cultura țării prietene

In anii puterii populare, datorită grijii neobosite a partidului și guvernului, nivelul cultural al poporului ungar a crescut simțitor. Poporul muncitor a lichidat privilegiul cultural al fostelor clase stăpînitoare, deschizînd larg porțile școlilor și ale instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii celor ce muncesc.

Potrivit statisticilor întocmite înainte de război, în anul școlar 1937—1938 numai 78,8 la sută din copiii de vîrstă școlară frecventau școlile. Anul trecut procentul lor a crescut la 97,5 la sută. In 1938 numai a 10-a parte dintre absolvenții școlilor elementare intrau în școlile medii; în 1953, a 3-a parte dintre absolvenții școlilor de 7 ani și-au continuat studiile în diferite școli medii. In 1951 s-au înscris în școlile medii cu 238 la sută mai mulți școlari, iar în 1953 cu 338 la sută mai mulți școlari decît în 1937—1938. In timp ce în 1938 studiau în Ungaria 11.747 de studenți, în anul școlar 1954—1955 numărul studenților se ridică la 47.454. Marea majoritate a studenților primesc burse sub formă de casă și masă, iar o însemnată parte și burse în bani. Pentru cei mai buni studenți, Guvernul și Partidul celor ce muncesc din Ungaria au instituit bursa „Mátyás Rákosi", iar peste 1000 de studenți sînt trimiși la studii în U.R.S.S. și în țările de democrație populară.

In vechea Ungarie, mii de învățători nu găseau de lucru. După eliberarea țării, dezvoltarea învățămîntului public a permis să se lichideze șomajul în rîndurile cadrelor didactice. In timp ce în anul școlar 1937—38 în școlile elementare lucrau 26.017 învățători, în acest an școlar funcționează 44.000 învățători. Cadrele didactice sînt pregătite în universități, școli superioare speciale și institute. Au luat ființă un Institut central de perfecționare a cadrelor didactice și o rețea de cursuri pentru ridicarea calificării pedagogilor.

Numeroși lucrători din învățămîntul public au fost decorați cu ordine de stat; 20 de cadre didactice au fost distinse cu Premiul „Kossuth". Cu prilejul „Zilei pedagogului", care s-a sărbătorit în întreaga Ungarie, guvernul a conferit unui mare grup de lucrători pe tărîmul învățămîntului titlul de „profesor emerit", „învățător emerit", „educatoare emerită" și „lucrător emerit pe tărîmul învățămîntului".

Succesele obținute de poporul maghiar în anii care au trecut de la eliberare se datoresc faptului că în fruntea luptei sale pentru pace și socialism se află Partidul celor ce muncesc din Ungaria. O deosebită importanță pentru întărirea continuă a regimului democrat-popular în Ungaria o are hotărîrea recentei plenare a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Plenara a dezvăluit cu hotărîre greșelile ce s-au manifestat în problemele construcției socialiste în țară și a dat o ripostă energică oportuniștilor de dreapta. Poporul ungar a aprobat în mod unanim aceste hotărîri ale Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Republica Populară Ungară este un factor activ al marelui lagăr al păcii. Cu o sinceră convingere, poporul maghiar la parte la lupta pentru apărarea păcii, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor litigioase, pentru destinderea încordării în relațiile internaționale. El întărește necontenit legăturile cu Uniunea Sovietică, bastionul păcii, libertății și independenței popoarelor, adîncește prietenia și colaborarea cu țările de democrație populară, lărgește și dezvoltă legăturile sale comerciale, culturale și sportive cu toate țările lumii.

Poporul nostru este strîns legat de poporul ungar printr-o veche prietenie. La 24 ianuarie 1948 a fost semnat la Budapesta Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R.P. Ungară și R.P. Romînă. Tratatul semnat acum 7 ani a consfințit prietenia sinceră care a legat popoarele romîn și maghiar de-a lungul veacurilor și care a deschis noi căi colaborării dintre cele două țări. De o deosebită importanță pentru înflorirea economică a R.P.U. și R.P.R. este acordul de colaborare economică de lungă durată încheiat în 1952.

Cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării Ungariei, poporul romîn și-a exprimat din nou hotărîrea de a adînci necontenit prietenia cu poporul maghiar, urîndu-i totodată noi succese în lupta pe care o duce pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Un cor al învățătorilor

In raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, s-a organizat un cor al învățătorilor și profesorilor.

Repetițiile la cor se țin de două ori pe lună. Conducerea și instruirea corului au fost încredințate tovarășului profesor de muzică Ioan Rițiu, de la școala medie mixtă din orașul Tîrnăveni. Atît dirijorul cît și coriștii se străduiesc să interpreteze cît mai bine cîntecele prevăzute în repertoriu. Dintre cîntecele pregătite pînă în prezent, de un real succes se bucură cîntecul „Idilă bihoreană".

Încurajați de succesul corului lor, muncitorii din învățămînt din raionul Tîrnăveni organizează în prezent o echipă de teatru și două echipe de dansuri. Majoritatea artiștilor amatori sînt conducători ai echipelor artistice din satele și comunele unde își desfășoară munca. Cu acest prilej ei își vor putea îmbogăți cunoștințele artistice și îmbunătăți totodată metodele de muncă în acțiunea de pregătire a echipelor artistice de amatori din satele și comunele lor.

COSTEA AUREL
directorul școlii elementare din satul Chiuciuș, raionul Tîrnăveni

Concertele copiilor

In toamna anului 1954, pe lîngă clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt din Rîmnicu Vîlcea s-a înființat o școală de muzică pentru copiii cadrelor didactice.

Activitatea rodnică desfășurată de către profesoara de muzică și sîrguința celor 19 elevi ce urmează aceste cursuri s-au ilustrat cu ocazia cîtorva concerte prezentate publicului în timpul anului. Programul concertelor a fost prezentat atît de elevi începători, cît și de elevi avansați, cei mai mulți dovedind multă rîvnă în studiile lor muzicale.

Concertele au contribuit la relevarea unor reale talente și au stimulat și pe alți copii ai membrilor sindicatului să învețe tot mai bine, pentru a fi primiți și ei la școala de muzică a clubului.

EUGENIA APOSTOL

Școala stimulează depunerile la C. E. C.

In ultimii ani, numărul depunătorilor la C.E.C. din școala medie din Corabia a fost foarte mic. In cursul acestui an, numărul depunătorilor a crescut, ajungînd la 25 la sută din totalul de elevi și salariați ai școlii, depășindu-se cu 400 la sută planul întocmit de sucursala raională C.E.C. Școala a fost declarată fruntașă pe raion în ceea ce privește depunerile la C.E.C. și a primit „Steagul economiilor".

GRIGORE PREDA

☆

Cadrele didactice și elevii școlii cu limba de predare germană din comuna Sura Mică, raionul Sibiu, au hotărît să organizeze o excursie la sfîrșitul anului școlar.

Pentru a se putea aduna din timp sumele necesare, directorul și învățătorii școlii au lămurit pe elevi să adune treptat sume mici de bani și să le depună pe libretul de economii C.E.C.

Practica pedagogică a elevilor

Practica pedagogică a elevilor din anul IV al școlilor pedagogice, care s-a desfășurat în cursul lunii martie, a constituit un prilej de cunoaștere a gradului de pregătire a viitorilor învățători.

Majoritatea elevilor din școlile pedagogice ale regiunii Iași au dovedit cu prilejul lecțiilor practice o temeinică pregătire științifică și metodică. De pildă, elevul Gheorghe Gafencu de la școala pedagogică mixtă din Iași a folosit cu pricepere materialul didactic la lecția de geografie „Căile aeriene", pe care a ținut-o la clasa a IV-a. El le-a vorbit cu căldură elevilor despre primii aviatori romîni, despre importanța aviației pentru agricultură, despre scopul aviației din țările lagărului socialist în comparație cu lagărul capitalist etc. Îmbogățind și completînd materialul expus în cartea de geografie. Rezultate asemănătoare au obținut și elevii Ioan Zăbavă, Dumitru Tănase, Constantin Tucaliuc, de la aceeași școală, precum și elevele Bujdei, Grădinaru și Rădeanu de la școala pedagogică de fete din Iași. La o lecție de citire pe care a ținut-o la clasa a II-a, eleva Merlă Dorica, de la școala pedagogică de fete din Iași, le-a explicat just copiilor unele expresii figurate din povestirea „Primăvara" de Mihail Sadoveanu, cum sînt, de exemplu, „înflorește părul alb ca o bătrînețe", „nopțile vegherii", „dulce zumzet" etc. Lecții bogate în conținut și la un nivel ridicat au ținut și elevele Ene Iulia, Moisă Georgeta, Velea Maria, Enache Ecaterina de la școala pedagogică din Vaslui, cît și elevele Suman Genoveva, Mocanu Ioana și altele de la școala pedagogică din Huși.

Dacă majoritatea elevilor din școlile pedagogice au dat dovadă de o pregătire temeinică, mai sînt totuși unii care au lipsuri serioase în ce privește pregătirea științifică, metodică și practică. Începînd cu întocmirea planului și terminînd cu ținerea lecțiilor, acești elevi au dat dovadă de superficialitate în muncă, de o slabă pregătire teoretică și practică. Planurile de lecție ale acestora au fost nesatisfăcător alcătuite, iar lecțiile au fost ținute la un nivel scăzut. De exemplu, planul unei lecții de gramatică pentru clasa I, alcătuit de eleva Maria Dumbravă de la școala pedagogică de fete din Iași, a dovedit o însușire formală a cunoștințelor, o pregătire științifică și metodică slabă. In timpul desfășurării lecției practicanta a făcut multe greșeli, nu a fost în stare să distingă numele de ființe și de lucruri de celelalte cuvinte din propoziție. O lecție tot atît de slabă a ținut și elevul Vasile Macarie, de la școala pedagogică mixtă din Iași. E drept că aceste lecții au fost ținute în ultima perioadă a practicii continue, cînd elevii anului IV și-au alcătuit planurile în mod independent, fără îndrumarea profesorilor. Totuși, faptul că ei au dovedit un nivel foarte scăzut de cunoștințe și superficialitate în desfășurarea lecțiilor arată că nu au fost pregătiți cu temeinicie și n-au muncit stăruitor pentru a-și însuși cunoștințele.

Unii elevi, crezînd la munca independentă, și-au alcătuit planuri formale, considerate de ei „schițe". De exemplu eleva Constantin Elena, de la școala pedagogică de fete din Iași, a alcătuit pentru o lecție de citire explicativă cu conținut practic-științific un plan de numai o pagină de caiet. Multe planuri pentru lecțiile de recapitulare au fost întocmite greșit, conform structurii unui plan de lecție în care se comunică cunoștințele noi. In general, practicanții care și-au alcătuit asemenea planuri n-au reușit să explice elevilor cuvintele și expresiile necunoscute, nu au reușit să formuleze limpede, într-o formă scurtă și accesibilă pentru copii, titlurile fragmentelor din bucățile cu conținut practic-științific și literar, nu au ținut lecții bune și interesante. Ei au dat o mică importanță explicării cuvintelor și expresiilor necunoscute, iar atunci cînd au căutat să le explice ținînd seama de nivelul de înțelegere al elevilor, au denaturat înțelesul lor. La o lecție de științe naturale predată la clasa a IV-a, eleva Damian Elena, de la școala pedagogică de fete din Iași, a făcut afirmații greșite din punct de vedere științific. De asemenea, a dovedit cunoștințe foarte confuze eleva Alexa Ortansa de la aceeași școală.

Deseori practicanții au verificat formal cunoștințele elevilor. Unii dintre ei nu au stabilit în plan ce cunoștințe vor verifica, asupra căror fapte vor insista mai mult. Intrebările puse de ei au fost uneori confuze, complicate, generale. Elevii practicanți au dat temele pentru acasă aproape întotdeauna după ce a sunat de ieșire, fără a da copiilor explicațiile necesare, menite să le ușureze munca independentă.

Lipsurile constatate în pregătirea acestor elevi reflectă activitatea nemulțumitoare a unor cadre didactice din școlile pedagogice. Acestea au manifestat o exigență scăzută atît față de propria lor activitate, cît și față de elevi. De asemenea, există o serie de neajunsuri și în organizarea muncii școlilor. De exemplu, la anii IV din cele două școli pedagogice din orașul Iași există profesori diferiți la practica pedagogică și metodica limbii romîne, din care cauză nu se poate asigura o conducere unică a practicii pedagogice. La școala pedagogică de fete din Iași, ambele profesoare de padagogie sînt conducătoare de practică, contrar instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului. O vină serioasă revine în această privință și secției de învățămînt a orașului Iași, care n-a ținut seama de interesele învățămîntului la încadrarea profesorilor.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, secția de învățămînt a orașului Iași, secțiile raionale de învățămînt în raza cărora funcționează școli pedagogice precum și directorii acestor școli trebuie să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii pregătirii teoretice a elevilor. In perioada de pregătire a examenelor de sfîrșit de an și a examenelor de diplomă este necesar să se depună eforturi susținute atît din partea cadrelor didactice cît și a elevilor pentru a se putea lichida lipsurile existente, pentru a se putea ridica nivelul cunoștințelor viitorilor învățători.

PELAGHIA SAMOILĂ
inspector la secția de învățămînt a regiunii Iași

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Ingrijirea păsărilor

Pentru dezvoltarea creșterii păsărilor de curte trebuie să se asigure o serie de condiții absolut necesare. Răspîndind în cîndurile țăranilor muncitori cunoștințe privitoare la această muncă, învățătorii de la sate îi vor ajuta să aibă păsări mari, cu o producție ridicată de ouă.

Primăvara, prima grijă a crescătorului de păsări trebuie să fie producerea de ouă bune pentru clocit, adică ouă din care să rezulte pui sănătoși și vioi, care să crească ușor și să devină păsări de înaltă productivitate. Pentru aceasta este necesară în primul rînd procurarea din timp a păsărilor de rasă selecționate — a cocoșilor de rasă.

Pentru a produce ouă bune de clocit, păsările de prăsilă trebuie hrănite și îngrijite în mod special. Hrana păsărilor trebuie să fie alcătuită atît din grăunțe întregi, cît și dintr-un amestec umed de ovăz și făinuri diferite, toate distribuite păsărilor în 3 tainuri zilnice. Dimineața și seara se dă cîte 40-50 gr. dintr-un amestec de grăunțe întregi, format din porumb, orz și ovăz în părți egale, iar la prînz cîte 55-60 gr. dintr-un amestec format din ovăz, orz și tărîțe în părți egale, amestec la care trebuie să se adauge 1% sare de bucătărie și 2% coji de ouă pisate sau var bine stins. Amestecul de ovăz se umezește cu apă sau, mai bine, cu lapte smîntînit sau zer proaspăt. Sarea și varul sau cojile de ou se pisează mărunt și se amestecă bine cu ovăzul. Varul, pentru a nu dăuna păsărilor, trebuie să fie stins cu cel puțin 6 luni în urmă.

In afară de aceste nutrețuri este necesar să li se administreze zilnic păsărilor, în amestecul umed, cel puțin 30-40 gr. de verdeață proaspătă, tocată mărunt. In tot acest timp păsările trebuie să aibă la dispoziție apă curată pentru băut. De asemenea, trebuie să se mențină o curățenie riguroasă în adăpost și mai ales în cuibarul de ouat.

Strîngerea ouălor pentru clocit trebuie să se facă cît mai des, în zilele friguroase chiar din două în două ore.

Pentru clocit se vor opri numai ouăle curate, cu formă regulată, cu coajă normală și cu greutate mijlocie, îndepărtîndu-se toate ouăle prea mici sau prea mari, cele prea rotunde sau lungi și cele cu coaja crăpată, prea groasă sau prea subțire. De asemenea, nu se vor pune la clocit ouă mai vechi de 5-6 zile. Este bine să se folosească numai ouă produse de cel mult 3 zile.

Ouăle alese pentru clocit trebuie păstrate într-o cameră cu temperatură potrivită și așezate într-un singur rînd, pe polițe. Ouăle au nevoie și de aer, așa că niciodată nu se vor păstra ouăle de clocit în rafturi închise sau așezate unele peste altele în coșuri, găleți, garnițe etc. Ouăle bine așezate pe polițe trebuie întoarse zilnic, dimineața și seara, pentru ca partea care a stat deasupra să ajungă în spre scîndura poliței. Aceasta asigură mărirea numărului de pui scoși la fiecare cloșcă prin evitarea lipirii gălbenușului de coajă.

Pentru clocit se vor alege numai păsări viguroase, sănătoase și fără paraziți. Clocitul trebuie să se facă numai în încăperi cu podeaua din pămînt bătut, întunecoase, liniștite, în care alte păsări să nu aibă acces.

Așezarea cloștilor și schimbarea locului cuibarelor se face numai seara, pe întuneric. Sub cloșcă trebuie să se pună numai atîtea ouă cîte poate ea să acopere.

Cuibarele în care se face clocitul trebuie construite în așa fel încît păsările, sărind, să nu spargă ouăle. Este bine ca cuibarele să fie fără fund, paiele așezîndu-se direct pe pămînt. Se pot folosi coșuri și tîrne fără fund, lăzi de scîndură, sau mai bine cărămizi așezate într-un singur rînd.

In tot timpul clocitului păsările trebuie îngrijite cu atenție. Odată pe zi, la ore regulate, ele trebuie ridicate de pe cuib pentru 3-10 minute, în care timp li se dă hrană și apă și se controlează cuibarul, înlocuindu-se paiele murdare.

In ziua a 7-a se face primul control al ouălor, îndepărtîndu-se ouăle limpezi, care pot fi păstrate pentru hrana puilor. In ziua a 14-a se face al doilea control al ouălor, îndepărtîndu-se cele cu embrionii morți. La 20-21 zile, cînd puii încep să iasă din ouă, puii sînt scoși și ținuți într-un loc călduros pînă se termină ecloziunea.

Este recomandabil să se pună la clocit mai multe cloști deodată, pentru ca după eliminarea ouălor limpezi, ouăle bune să se poată aduna sub mai puține păsări, eliberîndu-se astfel cîteva cloști pentru o serie nouă de ouă.

Pentru a se obține producții mari de ouă se recomandă să se producă pui cît mai timpurii. Este adevărat că puii timpurii cer o îngrijire mai atentă în primele zile, dar răsplătesc însutit munca depusă cu ei. Puii scoși mai de timpuriu se vor dezvolta mai bine, deoarece vor profita de verdeață și de razele soarelui de primăvară, rezistînd mai bine la căldurile mari de vară. O pușcă scoasă timpuriu va începe ouatul în toamnă, continuînd să producă și în lunile de iarnă, și căzînd cloșcă primăvara timpuriu.

Pentru a se obține păsări bine dezvoltate, care să producă mult, trebuie să le asigurăm puilor condiții bune de viață.

In primele 10 zile cloștile cu pui vor fi ținute într-un adăpost călduros și luminos. In această perioadă hrana li se va da din două în două ore. In primele 3 zile e bine să li se dea puilor tainuri formate numai cu amestec uscat de ovăz mărunte (orz, porumb și grîu) intercalate cu tainuri din ou fiert și caș proaspăt. Li se va da de băut apă curată, mereu proaspătă, și lapte acru.

Din ziua a patra puii pot primi și amestecuri umede din ovăz mărunte de orz, porumb, mei etc., la care se adaugă 1% și 2% var bine stins, toate umezite cu apă, sau mai bine cu lapte.

Numărul tainurilor zilnice se micșorează treptat, ajungînd la 5 în săptămînile a doua și a treia, la 4 în luna a doua și la 3 în luna a treia, ținîndu-se seama să se dea la ore cît mai regulate. Este recomandabil ca, într-un loc ferit de celelalte păsări, să se găsească permanent la dispoziția puilor, în vase de hrană în care să nu poată scurma, un amestec uscat de ovăz: orz, ovăz, mazăre, porumb etc.

In tot acest timp, celelalte găini nu trebuie lăsate să mănînce numai ce găsesc prin ogradă, ci trebuie hrănite cel puțin de două ori pe zi cu un amestec format din mai multe nutrețuri. De asemenea, ele trebuie să aibă în permanență apă proaspătă.

Pentru a păzi păsările de diferite boli, se recomandă să se pună în apa de băut albastru de metilen sau hipermanganat de potasiu și, în mod obligator, să fie vaccinate contra pestei.

Ing. M. BALAȘESCU
lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Cronica evenimentelor externe

Conferința de la Delhi

La 6 aprilie s-a deschis la Delhi, capitala Indiei, conferința asiatică pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Cei aproximativ 200 de delegați din 18 țări ale Asiei, printre care India, Indonezia, Birmania, U.R.S.S., R.P. Chineză, Japonia, R.P.D. Coreeană, R.D. Vietnam etc. sînt reprezentanți ai tuturor păturilor populației, oameni de diferite concepții politice și convingeri religioase. Printre ei se găsesc eminentul activist de stat Go Mo Jo, vicepreședintele Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, scriitorul sovietic Tihonov, cunoscuți activiști indieni pe tărîm social ca Ramesvari Nehru, doctorul Kitchlew, profesorul japonez de fizică atomică de la Universitatea din Tokio Goro Tominaga, industriașul japonez Buitiro Matuoka și alții.

Conferința dela Delhi, întrunită în împrejurările cînd pe de o parte cercurile agresive din occident intensifică pregătirile de război, iar pe de alta popoarele din întreaga lume își manifestă tot mai hotărîte voința lor de a apăra pacea, are o mare însemnătate internațională. La Delhi se vor dezbate în aceste zile probleme de o însemnătate covîrșitoare nu numai pentru țările participante la Conferință și nici numai pentru popoarele Asiei, ci pentru cauza păcii în lumea întreagă.

In primul rînd, Conferința de la Delhi pune în discuție dezbaterea celor cinci principii ale coexistenței pașnice: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității; neagresiunea; neamestecul reciproc în treburile interne; egalitate și avantaj reciproc; coexistență pașnică. După cum se știe, aceste principii au și fost puse la baza relațiilor lor externe de către Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, India, Birmania, R.D. Vietnam, Indonezia. Popoarele Asiei, care se ridică cu hotărîre crescîndă împotriva amestecului imperialiștilor în afacerile interne ale țărilor asiatice și care își manifestă tot mai deschis și mai viguros împotrivirea față de politica cercurilor agresive din occident, în frunte cu cele din S.U.A. de agravare a încordării în relațiile internaționale, sprijină cu putere aceste principii. In respectarea celor cinci principii cu privire la relațiile internaționale, popoarele Asiei, ca și toate popoarele iubitoare de pace văd asigurarea coexistenței pașnice a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Imperialismul internațional, care a jefuit zeci de ani țările asiatice, se izbește astăzi de împotrivirea popoarelor Asiei. După cel de al doilea război mondial, în Asia s-a creat o situație nouă. Din populația Asiei de aproximativ 1.400.000.000 oameni, ceva mai puțin de jumătate trăiește astăzi în țări de democrație populară. Republica Populară Chineză, care numără 600 milioane de oameni, s-a închegat într-un mare stat unit, pornind pe calea dezvoltării multilaterale a economiei și culturii sale naționale și devenind o mare putere mondială. R. P. Chineză este astăzi un puternic factor de pace în Asia și în întreaga lume. Schimbări adînci au început în Coreea și în Vietnam.

O mare însemnătate internațională o are scuturarea jugului colonial de către India, Indonezia și Birmania. Prestigiul internațional al Indiei, ca nou factor de seamă în întărirea păcii și prieteniei între popoare, crește neîncetat. Astăzi este limpede că poziția colonialiștilor a început să fie nesigură și în alte țări ale Asiei. Popoarele Asiei se ridică tot mai hotărîte în lupta pentru independența națională, pentru întărirea legăturilor economice între țările asiatice.

Conferința de la Delhi va discuta problema interzicerii armelor de exterminare în masă și instituirea unui control asupra acestei hotărîri. De asemenea vor fi discutate: folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; acordarea locului ce i se cuvine R. P. Chineze în O.N.U.; unificarea pașnică a Coreei; problema colonialismului și amestecului străin în afacerile interne ale țărilor asiatice; primejdia pe care o reprezintă pentru țările asiatice participarea la alianțele și pactele militare; primejdia creării de baze militare străine în Asia ș.a. Toate aceste probleme prezintă o însemnătate excepțională pentru cauza păcii în Asia și în întreaga lume.

Popoarele Asiei — continentul pe al cărui teritoriu au fost aruncate de imperialiștii americani primele bombe atomice și a cărei populație a suferit de pe urma experiențelor atomice americane în Oceanul Pacific — desfășoară o largă mișcare împotriva uneltirilor maniacilor atomici care pregătesc războiul atomic. Este semnificativă amploarea mișcării împotriva pregătirii războiului atomic în Japonia. Apelul de la Viena a fost semnat în scurt timp de 23 milioane de japonezi. La Hiroșima se vor întîlni la 6 august, într-o conferință pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, 50 de reprezentanți din diferite țări. Diferite țări din Europa sînt vizitate de supraviețuitori ai bombardamentelor atomice de la Hiroșima și Nagasaki, care cer tuturor oamenilor de bună credință să-și unească forțele în lupta pentru interzicerea armelor nucleare.

O mare amploare a luat lupta pentru interzicerea armelor nucleare în India. Sub lozincile „Să înceteze pregătirile în vederea unui război atomic", „Să fie interzisă arma atomică", populația Indiei a luat parte la numeroase acțiuni în marile orașe Delhi, Bombay, Calcutta, precum și în alte multe localități ale țării. Comitetul executiv al Partidului Congresul național indian, care se află la putere, președintele Indiei, Prasad, primul ministru Nehru și alte personalități politice din India au subliniat necesitatea interzicerii armelor nucleare.

Poporul chinez, către care privesc cu simpatie toate popoarele Asiei, își spune răspicat cuvîntul lui de pace. Pînă acum peste 400.000.000 de cetățeni ai R.P. Chineze au și semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Exprimînd simpatia și admirația lor față de marele popor chinez și încrederea lor în rolul de mare putere mondială al R.P. Chineze, popoarele Asiei cer cu tot mai multă tărie restabilirea drepturilor legitime la O.N.U. ale R. P. Chineze. Este timpul să se termine odată cu manevrele S.U.A. și ale acoliților lor, prin care se împiedică restabilirea drepturilor Chinei în O.N.U. Popoarele Asiei consideră poziția S.U.A. în această chestiune drept o atitudine ostilă împotriva a înseși intereselor popoarelor asiatice.

Popoarele Asiei condamnă faptul că cercurile agresive americane au creat blocul militar S.E.A.T.O. și au încheiat pacte militare cu trădătorii de patrie Cian Kai-și și Li Sin-Man. Devine din ce în ce mai limpede că pactul S.E.A.T.O. este de fapt o alianță a puterilor colonialiste îndreptată împotriva R.P. Chineze, menită în același timp să înăbușe mișcarea de eliberare națională din Asia. Datorită luptei popoarelor asiatice, imperialiștii americani n-au reușit să atragă în acest pact agresiv tocmai țările principale din sud-estul Asiei.

Conferința de la Delhi, care va discuta aceste probleme importante pentru cauza păcii, stă astăzi în atenția opiniei publice internaționale. Alături de partizanii păcii din toate țările, poporul nostru iubitor de pace își îndreaptă cu simpatie privirile către această conferință, dorind ca rezultatele ei să constituie o contribuție însemnată la destinderea încordării internaționale, la întărirea forțelor păcii în lumea întreagă.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Unul dintre corespondenții voluntari din raionul Vrancea, regiunea Bîrlad, ne-a sesizat asupra faptului că directorul școlii de 7 ani din comuna Păulești, Solca Nicolae, conduce școala după bunul său plac, fără să țină seama de părerile și propunerile celorlalte cadre didactice, nu duce nici un fel de activitate culturală în comună, ba mai mult, împiedică și pe alții să desfășoare o asemenea activitate. De pildă, invocînd diferite motive, Solca Nicolae a împiedicat organizarea unei echipe artistice în satul Păulești. Certat cu critica, Solca Nicolae evita să organizeze sau să participe la vreo ședință a cadrelor didactice de la școala pe care o conducea. Atunci cînd a fost criticat într-un articol apărut la gazeta de perete a școlii, a sustras articolul respectiv.

Cercetînd situația sezisată de corespondentul nostru, secția de învățămînt a raionului Vrancea a constatat că cele semnalate sînt juste. Solca Nicolae a fost scos din funcția de director, deoarece a dovedit că nu merită încrederea ce i-a fost acordată.

Se apropie repartizarea absolvenților...

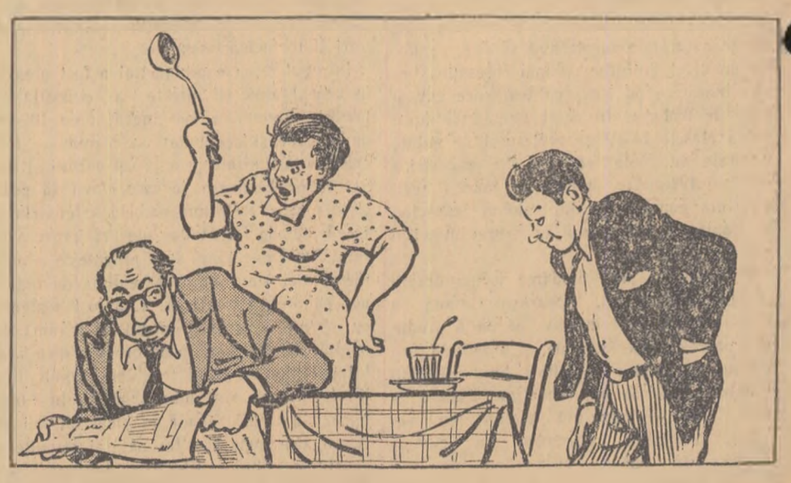

INTR-O FAMILIE „BUNĂ"
— Cum o să plece bălatul la țară? Pen tru asta l-am ținut la Universitate?

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.